„Așa zice Domnul: „Cerul este scaunul Meu și pământul așternut picioarelor Mele! Ce fel de casă Îmi veți zidi voi și ce loc de odihnă pentru Mine?” (Isaia. 66/1.)

*

„Dar Cel Preaînalt nu locuiește în temple făcute de mâini, precum zice proorocul:

„Cerul este tronul Meu și pământul așternut picioarelor Mele. Ce casă Îmi veți zidi Mie? - zice Domnul - sau care este locul odihnei Mele?” (Fapt. 7/48-49.)

*

„Nu știți, oare, că voi sunteți templu al lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?” (1 Cor. 16.)

*

„Căci noi suntem templu al Dumnezeului celui viu,…” (2 Cor. 6.)

Cerul - scaunul de domnie, pământul - așternut picioarelor - omul îndumnezeit

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

Pace ție, copil iubit de Dumnezeu! Pace de la cer, și slavă Domnului tău să se lucreze prin tine! Amin.

Pace vouă, pace de la Noi până la voi, și de la voi până la Noi! Amin. Slavă întru cele de sus, și pace peste voi, copii iubiți de cer! Pace vouă, precum în cer așa și pe pământ! **Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternut picioarelor Mele, iar voi, copiii Mei, sunteți templul Dumnezeului Cel viu. Inima copiilor Mei este cerul lui Dumnezeu și trupul lor este pământul lui Dumnezeu, iar Domnul este Împăratul cerului și al pământului.**

Extras din Cuvântul Domnului către alesul Său Irineu, din 16-01-1991

***

Nu mai are Dumnezeu sfinți pe pământ, măi iubiții Mei, căci toți sunt robi păcatului și poftei și pântecelui și duhului lumii, și iată că și aceasta scrie în Scriptură, că părtășia cu lumea este despărțire de Dumnezeu, și scrie că Domnul este un Dumnezeu gelos, Care ne vrea numai pentru Sine. Și iată lumea, moartă, moartă de tot, moartă din lipsă de înțelepciune, din lipsă de frică de Dumnezeu, căci Dumnezeu este înțelepciune, iar începutul înțelepciunii este frica de Dumnezeu, și aceasta nu mai este în inima Israelului de azi. Israelul de azi slujește legii pântecelui, legii păcatului, și nu mai are Dumnezeu sfinți pe pământ. Pământul este plin de idoli, și nu mai are Domnul sfinți închinători după adevăr. **Pământul lui Dumnezeu este creștinul, măi iubiții Mei, este trupul creștinului, iar cerul lui Dumnezeu este inima creștinului**. Iată casa și iată templul pe care trebuie să-l zidească creștinul Meu, ca să stau Eu în această casă și să găsesc în ea credință și pace și viață și iubire; iubire, dar iubire de Dumnezeu.

Iată glasul lui Dumnezeu! Întoarceți-vă cu fața către părinții și către sfinții care au lucrat poruncile sfințeniei și ale vieții veșnice. Fugiți de robie, și cine este rob păcatului, acela să se ridice și să facă dreptate față de Dumnezeu. **Aduceți-vă aminte cum am fost Eu, măi iubiții Mei, că de aceea am luat trup, ca să vă întăresc în credința că puteți fi dumnezei încă din trup.** Slava care stă să vină și să se arate de acum, nu s-a putut până acum sui la mintea omului, dar este scris despre ea în toată Scriptura. Poporul Noului Ierusalim va fi un popor ceresc, cu trupuri cerești, și de aceea scrie în Scripturi că Israel suspină până în ziua de azi cu duhul pentru răscumpărarea

trupului. **Iată, trupul și inima celor din zilele acestea trebuie să se facă cer nou și pământ nou și pietre vii la temelia Noului Ierusalim cu care va ieși Domnul la suprafață în curând** și spre care vor curge noroadele cele depărtate ca să vadă slava Ierusalimului cel nou. Vine vremea celei de a doua arătări, vine vremea Mea, iubiții Mei, dar nimeni nu înțelege și nimeni nu mai crede. Dar vor crede și cei care M-au împuns, căci vor vedea, iubiții Mei.

Extras din Cuvântul Domnului peste trâmbițele apocaliptice: preotul Ioan și maica Veronica de la Vladimirești, din 16-01-1991

***

Vreau să vin cu vremea cea bună, vreau să așez Edenul pe pământul României, și de la ea să-Mi lărgesc cortul pe tot pământul apoi, căci pământul a fost creat de Dumnezeu. **Vreau, copilul Meu, să fac pământ nou și cer nou, căci creștinul este pământul așternutului picioarelor Mele, iar inima creștinului este cerul scaunului Meu de domnie, iar Eu sunt Împăratul acestei împărății.**

Vreau să fac din copiii Mei început de cer nou și de pământ nou. Vreau să așez peste ei Edenul cel de la început când omul nu căzuse încă în neascultare. Vreau să fac stare îngerească pe pământ, și iată, lucrez și fac ceruri noi și pământ nou. Amin.

În curând acest munte se va ridica peste vârfurile munților, și vor curge spre el noroadele cele scăpate cu viață.

Extras din Cuvântul Domnului către preotul Ieronim, din 21-01-1991

***

Iată, iubiții Mei, a venit și vremea când cei ce vor sta la masa aceasta să ia pe ei haina cu care se poate intra la masă cu Dumnezeu, căci Iisus Hristos este ușa, și peste porți nu se va putea sări în cetatea cea slăvită a mesei cerești. Vrea Dumnezeu să așeze iarăși Edenul pe pământ, și iată, Se ridică Domnul să facă ceruri noi și pământ nou, în care vor locui neprihănirea și pacea și iubirea cerească. Vrea Domnul să facă din creștinul Său Eden, așa cum a fost la începutul veacurilor, căci **creștinul este pământul lui Dumnezeu, iar inima creștinului este cerul lui Dumnezeu. Iată, a venit vremea curățirii pământului lui Dumnezeu, ca să facă Domnul din el așternut picioarelor Sale, iar din cerul inimii copiilor Săi să facă scaun de odihnă și de domnie,** măi copii, căci Domnul este Stăpânul și Împăratul cerului și al pământului. Iată, vine vremea să vă lăsați lucrați, ca să se împlinească cu voi Scriptura aceea care spune: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru».* Amin.

Iubiții Mei, am venit la voi să vă spun și vouă viața și trăirea cu care trebuie să fiți găsiți la datorie în zilele ce vin, că vreau să așez pe creștin în Edenul cel de la început. Vreau să fie creștinul de azi așa cum au fost cei de la început, mai înainte de a se atinge ei să guste din pomul cel oprit, căci vreau să fie din nou Eden și viață fără de moarte, ca să așez la mijloc pomul vieții, și să fie stare cerească și bucurie veșnică.

Extras din Trâmbițarea Domnului și a sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Viișoara, din 24-01-1991

***

Pace vouă! Eu sunt aici. Eu sunt Cuvântul, căci Cuvântul este Dumnezeu. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt începutul și sfârșitul. Eu sunt începutul cel nou al celor ce cred în Mine, căci vin

cu slavă văzută peste România. Este scris că iarăşi voi veni, şi iată, lucrez prin cuvânt şi Îmi anunţ împărăţia. Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este aşternut picioarelor Mele. **Inima credincioşilor Mei este cerul Meu, iar trupul cel curat şi neîntinat al acestora este aşternutul lui Dumnezeu**, şi iată, sunt purtat de cei ce sunt ai Mei, şi sunt cu cuvântul prin ei, căci aşa este Dumnezeu, este prin prooroci, este prin purtătorii de Dumnezeu. Cuvântul Meu lucrează în acest loc, şi toate se lucrează prin cuvântul lui Dumnezeu în zilele acestea, căci vin zilele gloriei cereşti, vin zilele despre care au scris proorocii cei din toate vremurile. România este ţara strălucirilor, care se va arăta de la Dumnezeu peste popoare, căci aceasta este alegerea ei, şi ea va purta nume de nou Ierusalim şi de Eden binecuvântat între noroade. Eu, Domnul, am vestit această taină prin prooroci, şi nimic nu împlinesc fără să vin să vestesc mai întâi. (*Vezi selecţia tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan", - şi pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în ziua punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 22-07-1991

***

Pace şi Ierusalim nou peste Sionul Meu, şi peste cei ce au mers în numele Meu, pace!

Pace şi bună orânduială, precum în cer aşa şi peste cei credincioşi! Cei credincioşi sunt aşternutul lui Dumnezeu. **Inima credincioşilor Mei este cerul Meu, iar trupul cel curat şi neîntinat al acestora este aşternutul lui Dumnezeu**, căci Domnul Se odihneşte peste ei. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către episcopul Vasile Târgovişteanul, din 04-12-1991

***

Dumnezeu răspunde la glasul inimii. Pace inimii din al cărei glas se strigă şi se aude la cer! Pace ţie, inimă mică! Dar Eu am sălaş în inima ta mică şi o fac mare prin sălăşluirea Mea în ea, şi **o fac scaunul Meu de domnie, iar din cortul inimii tale fac aşternut picioarelor Mele,** căci numele Meu este Creatorul tău. Amin.

… Am început desţelenitul la rădăcina ogorului Meu şi M-am sculat să îngrijesc via Mea cea culcată la pământ. Un picuţ stau în sfat cu tine ca să-Mi spui că tu eşti cu Mine şi nu fără Mine, şi ca să-ţi spun că sunt cu tine şi nu fără tine. Dar să fiu cu tine, şi tu ştii cum vine această lucrare ca să fiu Eu cu tine. Scoate frica afară din tine şi nu căuta să cazi din cer, copilule plăpând. Lasă cerul să te ţină în sânul său, că nu este alt cer în afară de Mine, dar fii înţelept, **căci cerul Meu este inima ta, şi în ea este domnia Mea.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 17-01-1993

***

Pace din cerul de sus peste cerul cel de jos, căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar aşternutul Meu este pământul cel ceresc, cel duhovnicesc, cel nou, este creştinul care trăieşte şi se sfinţeşte ca să-I fie casă şi cort lui Dumnezeu, Cel întru Treime lucrător peste făptura Sa.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-1993

***

Pacea Mea v-o dau vouă, pacea Mea o las vouă, tată! Precum v-o dă Fiul, așa și Tatăl v-o dă, ca să aveți voi purtare de Duh Sfânt întru Noi, întru Mine și Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit. Dacă Eu sunt fără de început, dacă sunt mai înainte de toți vecii, tot așa și Fiul Meu, tot așa și Adevărul Meu, Care este Fiul Meu și Moștenitorul Cel cu Mine în moștenire.

Dar îngerii cei făcuți pentru slava Noastră, pentru lucrarea Noastră nu au putut fi decât slavă până ce Dumnezeu a făcut cerul și pământul și pe toate cele văzute și pe cele nevăzute, și pe om luat din pământ. Și iată, făptura cea făcută de Noi din pământ și căreia am suflat Noi duh de viață**, făptura aceea a stârnit tulburare în lumea îngerilor cei făcuți prin cuvânt așa cum toate s-au făcut prin cuvânt; toate, în afară de om.** Toate oștirile îngerești formau slava lui Dumnezeu ascultând lucrarea slavei. Dar după ce Noi l-am făcut pe om, am zis omului să asculte de cuvântul cel rostit, pentru ca să fie ascultat cuvântul, pentru ca să se împlinească el. Dar cuvântul rostit peste om nu s-a împlinit, tată. De ce, tată, nu s-a împlinit? De ce s-a călcat peste cuvânt, și cum s-a putut întâmpla aceasta? S-a semețit omul, tată**. Îngerii erau duhuri, și duhurile nu fac nici o lucrare fără trupuri, fără să aibă locaș trupuri**. **Și dacă l-am făcut pe om cu trup și dacă am suflat duh de viață peste el și dacă apoi M-am odihnit în el, M-am odihnit cu tot cerul în el, în pământul pe care l-am lucrat,** căci după ce l-am lucrat și l-am terminat M-am odihnit în el, M-am odihnit în lucrarea Mea, tată, a Mea și a Fiului Meu, întru Duh dumnezeiesc.

Fiți atenți, măi copii, luați aminte bine, că astăzi este sărbătoare de îngeri, dar voiesc să înțelegeți bine și atent. Fiți cu duhul atent și aplecat spre înțelegerea întru Dumnezeu, căci facem sfat îngeresc și ceresc ca să înțelegem lucrarea îngerilor. Mai-marii oștilor îngerilor, Mihail și Gavriil, aduc serbare în sobor peste Ierusalimul cel din cer dat vouă ca să fie îngerii lucrând peste voi în această zi de sărbătoare. Fiți cu duhul atent și ridicați-l spre Mine, ca să înțelegeți sfatul Domnului între voi, că după ce l-am făcut pe om, M-am odihnit întru el. Și cât M-am odihnit? Puțin de tot M-am putut odihni în lucrarea mâinilor Mele, căci în vremea odihnei Mele în om, omul s-a bucurat de toată slava lui Dumnezeu care mișca în Eden, care plutea în Eden, purtată de om, de trupul omului și de mișcarea trupului omului, care purta în ea slava Mea.

Am făcut om din om ca să nu fie omul singur, ca să fie mare slava Mea întru lucrarea omului. **Îngerii erau cu Mine și cu slava Mea în om, și omul era atunci purtător de Dumnezeu, locaș al slavei lui Dumnezeu.** (*Vezi selecția tematică: „Slava Domnului", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Scribd; Archive.org; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) Toate cetele de arhangheli și de îngeri își găsiseră odihna în om, căci făceau parte din slava Mea, și omul era slujit de îngeri, precum Dumnezeu. Și l-am iubit pe om și l-am pus împărat în Eden, căci i-am făcut o grădină de Eden peste care să fie omul împărat. Și dacă l-am pus împărat peste Eden, **a folosit gând ascuns, care a fost slujit de îngeri, și acest gând ascuns a primit slujirea îngerilor prin căpetenia îngerilor.**

Omul era pus împărat, și apoi s-a semețit și a spus: ***«Pune-voi scaunul meu și îl voi așeza deasupra norilor; peste Cel Preaînalt îl voi pune»***. Și iată, acest gând ascuns al omului, care ar fi fost să primească slujirea îngerilor, a cutremurat Edenul și cerul cel de deasupra, căci omul cel din pământ făcut a tânjit să se înalțe deasupra Creatorului său. Și cum a început îngerul cel întâi peste cetele îngerilor, cum a început să cugete a sluji gândului cel ascuns al omului, s-a zdrobit de muntele semeției care crescuse în om, și Domnul nu a mai simțit odihna în om, și îngerii au început să cadă de la fața lui Dumnezeu, din cinstea în care erau. **Și pe când îngerii cădeau, Domnul a trezit**

pe Mihail și a strigat prin el: *«Să stăm bine și să luăm aminte cu frică!».* Și când a zis „cu frică", s-a oprit căderea îngerilor, din pricina cuvântului de supunere.

Iată, tată, ce a făcut omul! S-a făcut prilej și locaș de cădere a îngerilor. Ca fulgerul de repede s-a produs această cădere a omului, ca gândul de repede, **căci când omul a gândit, au căzut îngerii și s-au făcut satane.** Și ce înseamnă satană? **Satană înseamnă schimbarea binelui în rău,** și când binele se transformă în rău, începe o luptă de vrăjmășie împotriva binelui, și se naște o putere care se numește rău, puterea răului împotriva puterii binelui, a lui Dumnezeu. Și iată, așa s-a format atunci satana, născând putere vrăjmașă, care se duce la Dumnezeu și învinuiește pe om în fața lui Dumnezeu. Ca fulgerul s-a născut această putere potrivnică binelui, și se numește satană această putere rea, dar ea a căzut de la fața lui Dumnezeu, după cum este scris: ***«Am văzut pe satana, ca fulgerul căzând din cer».***

Și după ce puterea aceasta a căzut pe pământ, pe care pământ a căzut**? A căzut în om, a căzut peste om** și peste înțelepciunea omului, căci satana a luat apoi chip de șarpe, și a lucrat acest înger căzut, a lucrat prin șarpe **și a rostit cuvânt de ispită îndemnându-l pe om să nu asculte de Dumnezeu ca să cadă și omul dacă el a căzut cu ceata lui cu tot. Căci Lucifer era cel dintâi înger peste îngeri și peste cetele de îngeri și avea ceata cea dintâi, alături de lumina și de fericirea lui Dumnezeu; adică era primul, el și ceata lui lângă scaunul lui Dumnezeu, lângă lumină și fericire, măi tată, și de aceea i se zicea Lucifer, adică Luceafăr, căci el își lua strălucirea din lumina fericirii dumnezeiești.**

S-a supărat Lucifer pe om; a dat vina pe om pentru căderea lui. **El era îngerul înțelepciunii lui Dumnezeu,** și când S-a odihnit Domnul în om, s-a odihnit și el și ceata sa, dimpreună cu toate oștirile cerești, și în om s-a întâmplat căderea lui, căci duhurile îngerilor lucrează prin trupuri lucrarea lor. Și s-a luptat apoi Lucifer ca să-l cadă și el pe om din cer, și a intrat în șarpe și a ademenit pe om, și s-a născut de atunci lucrarea vrăjmașă binelui și fericirii omului în cer, și omul a fost dat afară din cer și a fost pus în locuința morților. Dar Eu am trimis pe Fiul Meu ca să ia trup și să strice lucrul lui satana dărâmându-l de peste tot, și apoi să plinească înfrângerea și distrugerea lui la venirea Lui.

Iată ce înseamnă să se lase omul stăpânit de satană! Și de aceea Eu am ridicat oameni dintre oameni, care alungă pe satana. Când regele Saul era chinuit de duhul lui satana pentru păcatul măririi de sine, el a fost eliberat de satana prin cântarea lui David. Dar cu greu se poate face așezare de Dumnezeu în omul în care locuiește acest înger, căci Saul era mereu văzut cu Lucifer în lucrarea sa. Iată păcatul lui Lucifer lucrând în om prin mărirea de sine, prin părerea de sine! De aceea L-am trimis pe Fiul Meu; L-am trimis să strice lucrarea satanică și să Se arate oamenilor ca să-i învețe să ia din nou chipul și asemănarea lui Dumnezeu. **Și cine se lasă învățat și ajutat de Fiul Meu, acela face ce a făcut Fiul Meu și se coboară la smerenie, ca să nu-și încerce Lucifer stăpânirea în omul care primește pe Fiul Meu.**

… - O, Tatăl Meu, de aceea am zis Eu la oameni: ***«Eu sunt calea!».*** Așa le-am zis când Tu M-ai trimis la oameni, și cine M-a crezut, a luat-o pe calea aceasta și s-a izbăvit de acest înger vrăjmaș. Amin.

O, iubiții Mei, prietenii Mei, frații Mei întru Tatăl! Așa am zis: ***«Eu sunt calea!».*** Și cum adică Eu? Eu am fost coborât până la voi ca să vă iau apoi cu Mine la Tatăl. Iată coborâre și

înălțare. Aceasta este calea pe care v-am arătat-o Eu. Întâi M-am coborât, și apoi M-am înălțat. Dacă Eu nu Mă cobor la voi, cum ați putea să vă înălțați voi la Tatăl? Tatăl nu primește pe nimeni fără Mine, pentru că El M-a trimis să Mă cobor și să-i aduc cu Mine pe cei la care Mă cobor, **pe cei în care Mă cobor. Eu sunt Fiul Tatălui, și M-am coborât în voi ca să vă învăț și pe voi să lucrați și să stricați lucrarea lui satana.**

Când a venit la Mine cel bolnav cerându-Mi să-i vindec trupul de boală și de duh rău, l-am vindecat și i-am zis: ***«Du-te, dar de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ție ceva mai rău»***. Și ție, măi poporul Meu, ție cum ți-am zis când ai venit ca să fii cu Mine? Căci te-am primit și te-am vindecat prin cuvânt de plata păcatelor de până atunci, adică te-am iertat și te-am primit și nu ți-am zis: „Du-te, și să nu mai păcătuiești!“, și ți-am zis: „Vino, și să nu mai greșești; vino și stai cu Mine ca să nu-ți fie ție rău!“.

O, măi copii, iată, în ziua aceasta de sărbătoare vorbesc cu poporul acestei lucrări. Am vorbit atâția ani cu poporul acestei lucrări. Sunam din trâmbița cea dumnezeiască și îl anunțam să se adune la masa cuvântului Meu, (*Vezi selecția tematică: „Trâmbiţele apocaliptice”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) și venea poporul acestei lucrări, dar auzind nu auzea și venind nu venea. Nu venea, fiilor, nu venea, că dacă venea, venit era și venit rămânea. Venea și se întorcea, venea și pleca, și nu venea. Nu venea dacă făcea așa. Îl strângeam mereu, ca să-l vindec mereu. De câte ori cădea, îl sculam iertându-l, că el nu se scula. Îl sculam Eu, că el nu se scula, căci ca să te scoli înseamnă să urăști căderea și să nu mai cazi. Dar Eu îl sculam, și el se ducea de la Mine și cădea iar. Cădea, pentru că era semeț, că nu o să se audă niciodată să cadă cineva dacă nu se semețește ridicându-se deasupra lui Dumnezeu. Dacă Eu veneam și îi spuneam să nu mai facă, el nu făcea așa, el făcea mereu împotrivă, și asta se numește că iar cădea semețindu-se deasupra scaunului lui Dumnezeu. O, și când auzeam mereu așa cum aud și acum de la acest popor că zice că „Dumnezeu e bun și știe că satana e de vină și vede lupta noastră cu satana“! O, măi creștine, nu ai să vezi niciodată pe cel ce se luptă cu satana, și ca să nu-l biruiască pe satana; niciodată, fiule. Și ai să vezi mereu pe satana în calea omului biruindu-l pe cel ce nu se luptă cu satana. **Numai cel ce nu se luptă, numai acela e biruit, numai acela. Cel ce primește pe acest înger, acela devine satană care luptă împotriva lui Dumnezeu, împotriva împărăției lui Dumnezeu, și acela Îi răstoarnă scaunul lui Dumnezeu, statul lui Dumnezeu înăuntrul său. Eu de aceea am venit cu această lucrare, ca să așez la loc drept scaunul lui Dumnezeu, să-l așez ca să stea, și ca să împărățească stând**. Dar de la căderea lui Lucifer nu s-a mai pomenit să stea Domnul în omul care are pe acest înger înăuntrul său.

Iată, vorbesc cu voi despre îngeri, ca să cunoașteți voi pe acest înger rău și să nu-i dați împărăție, fiilor, să nu-i dați, să nu-i mai dați. La o parte din voi vă zic să nu-i dați, dar la o parte din voi vă zic să nu-i mai dați. Eu am venit să dărâm scaunul lui Lucifer, dar dacă poporul Meu nu va deosebi pe acest înger căzut din cer, se va lăsa mereu momit de șarpele care mușcă după ce momește, și apoi Lucifer, văzând, se duce și învinuiește pe om. De aceea, creștine, îți zic ție: ascultă de Dumnezeu și de cuvântul Său, căci dacă omul cel din Eden ar fi ascultat de cuvântul rostit peste el, nu ar mai fi ajuns să vadă rodul păcatului acesta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1993

***

Ți-am făgăduit, copilul Meu Israel, că voi veni la tine ca să scriu în carte despre minciuna înțelepciunii care vine de la om; să scriu în carte că omul fără Dumnezeu este om fără duh și este dat împrumut duhului rău de bunăvoia sa, așa cum s-a întâmplat cu omul cel de la început, care a trecut peste Duhul lui Dumnezeu ca să fie mai mare, și atunci s-au clătinat toate de la locul lor, tot ce a creat Dumnezeu s-a clătinat atunci. Dar este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: ***«Încă o dată voi mai clătina cerul și pământul»***, că Eu, Israele, trebuie să aşez la locul lor pe cele clătinate, și se va simți punerea la loc a celor clătinate. Am grăit prin gura apostolului Meu din grădina Mea care rostește peste tine cuvântul cel venit la el din cer, **am grăit prin gurița lui înaintea ta și am spus prin Duhul Sfânt, prin vorbire de Duh Sfânt am spus că cea mai mare minune pe care am făcut-o Eu prin această lucrare din cer coborâtă este minunea omului cel nou, care trăiește după cuvântul lui Dumnezeu, care se mişcă întru cuvântul rostit de Dumnezeu, care-și ia prin cuvânt și prin împlinire de cuvânt chipul și asemănarea lui Dumnezeu, așa precum Eu l-am făcut pe om la început. Atunci l-am făcut, iar acum l-am născut din cer, aşa precum Eu M-am născut din cer, și apoi M-am suit, și iată, cobor din cer dacă M-am suit la cer.** Așa și tu, copil născut prin cuvântul Meu, care a venit din cer la tine. Iată naştere de sus, naştere prin cuvânt. O, ce minune am lucrat Eu în tine, Israele! De aceea am plămădit Eu această lucrare și acest popor, ca să nasc în el fii de sus, fii din cer, așa precum am fost Eu. Eu prin cuvânt M-am născut din cer. Cum, tată, cum prin cuvânt?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-1995

***

Mama Mea Fecioara a văzut pe arhanghelul Meu care M-a vestit pe Mine ei, și pe ea n-a auzit-o nimeni să se laude cu daruri sau că își dă cinste. Era copilă sfântă în noaptea de păcate a lumii, și din carnea acestei copile S-a plămădit Fiul Omului, Care este Fiul lui Dumnezeu. Ea M-a crescut și a stat sub umbra Mea, și a stat la picioarele Mele, ca să slujească Dumnezeului ei. Copila aceasta fecioară este o taină. Această taină s-a dus cu tot cu trup întru cele cerești, întru cele ce nu se văd, căci cele cerești sunt cele ce nu se văd. Cerul începe de la pământ în sus. **Golul în care este omul cuprins, neființa care nu se poate prinde în mână, aceea este ființa cerului, care cuprinde de jur împrejur pe om.** Omul este cuprins de cer, dar omul nu are această înțelepciune. Fiilor, fiilor, Eu așa am spus: ***«Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternut picioarelor Mele».*** **Omul este conținut de cer, iar cerul este scaunul Meu de domnie. Trupul omului are forma pe care Eu, Domnul, i-am dat-o lui Adam, omul cel dintâi. Din Adam și-a luat omul trup, și tot din Adam și-a luat și sfârșit trupului. Din Hristos își ia omul naștere de sus, naștere din cer, și tot din Hristos își ia apoi trup nestricăcios cu care va moșteni veșnic.**

Mare taină este taina de prooroc, dar ce știe omul? Omul crede că prooroc înseamnă mijloc de câștig de laudă, de câștig de avere. Omul crede ce crede, că nu știe ce trebuie să creadă și să lucreze. Mama Mea Fecioară nu s-a dat prooroc, nu s-a mărit cu întâietate între oameni. **Ea a fost umilă și curată la fire și la faptă, iar darul ei a fost iubirea de Dumnezeu.** Dar azi e plin pământul de oameni care se dau oameni ai darurilor cerești. Oameni care slujesc la idoli se dau oameni cu daruri cerești, la care stau oamenii la rând ca să intre. Vin la poarta ieslei Mele oameni ușuratici, femei ușuratice, ca să-și vestească darurile lor, oameni care nu caută învățătură de pe nicăieri. Ei vin să învețe și aici pe ai Mei, dar aici sunt Eu izvorul darurilor. O, măi fiilor, dacă Eu îl călăuzesc pe om până la izvorul darurilor, dacă chiar printr-un dar de călăuză îl călăuzesc până aici, de aici încolo ar trebui să bea din izvor, că nu-i mai trebuie călăuză dacă a găsit ce căuta. Iar

dacă n-a găsit, unul ca acela nu știe ce caută dacă nu știe să găsească și să prețuiască și să se smerească lui Dumnezeu-Izvorul. Mama Mea Fecioara stătea la picioarele Mele spre slujire și Mă ruga cu ruga ei să fac bine celor necăjiți și supărați, celor ce umblă prin întuneric, iar darul ei eram Eu. Ea, cu iubirea ei, luminează întunericul vieții omului din lume, că lumea nu are o cărare, lumea are cărări schimbătoare. Fecioara mama Mea s-a numit roaba Domnului, și Dumnezeu a numit-o stăpână pe cea care s-a numit roabă. **De ce se zice că ea e stăpână a cerului? Pentru că ea a stăpânit cerul, și nu l-a făcut trup. Ea și-a păstrat trupul cer și scaun de domnie a lui Dumnezeu, căci cerul este scaun de domnie a Domnului.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-1995

***

Pace ţie, Israele! Pace cărării Mele de la cer şi până la tine, fiule! Vin cu duh de serbare cerească, vin să te mângâi cu duh de serbare cerească, vin la tine, poporul Meu, că n-am unde să Mă mai duc, n-am unde să mai călătoresc. Peste tot e numai înţelepciune omenească, iar propovăduirea crucii, a vieţii cu Hristos, este o nebunie pentru cei ce iubesc pierzarea cea din fapte lucrată. Vin la tine, poporul Meu, şi voiesc să-Mi găsesc plăcerea în tine, fiule mic, căci cu tine Îmi port crucea cea de azi. Ţi-am dat crucea Mea, ţi-am dat viaţa Mea s-o porţi, ca să ajung cu crucea Mea până la capătul cel de apoi şi **să Mă odihnesc în tine, poporul Meu**. Crucea Mea e viaţa Mea, şi de aceea ţi-am spus: **„Mi-e dor de Mine în tine, fiule al poporului Meu".** Lumea ia cuvântul Meu şi îl înţelege greu, că lumea este încurcată de înţelepciunea acestui veac. Dar tu, fiule, înţelegi adâncimea înţelepciunii Mele, că ţie ţi-am dat din Duhul Meu, ca să înţelegi adâncurile lui Dumnezeu, căci cel ce este întru Dumnezeu, acela are înţelepciunea lui Dumnezeu, care nu are nimic în înţelepciunea stăpânitorilor acestui veac. Cerul te numeşte pe tine fericit, poporul Meu, căci fericit este acela care are înţelepciunea lui Dumnezeu, Care vine cu Duhul Său în cei ce cred în El. Tu să nu fii neputincios întru această fericire. Tu să ţii minte mereu cuvântul Meu şi să stai în el, poporul Meu, că el te ţine pe tine în Mine. El te întrupează în trupul Meu cel sfânt, care se face cuvânt înaintea ta, în inima ta credincioasă şi aplecată în Mine, fiule scump. N-am nimic mai scump ca tine, poporul Meu, că tu eşti aşteptat de şapte mii de ani ca să plinesc cu tine ultimele făgăduinţe rostite de Mine, **cer nou şi pământ nou, şi om nou, după chipul şi asemănarea Mea,** ca să se arate înţelepciunea lui Dumnezeu cea ascunsă, cea de taină, fiule, pe care Eu am rânduit-o mai înainte de veci spre slava Mea şi a ta, copile credincios la sfârşit. Vin mereu la tine, ca să te ţin în braţe, ca să te mângâi, ca să-ţi întăresc credinţa în înţelepciunea Mea, căci frica de Dumnezeu te aşează pe tine întru taina înţelepciunii cea din cer pe pământ. O, numai cuvinte mari înfiinţez prin cuvântul Meu, dar cei duhovniceşti le pricep, fiule. Omul firesc nu pricepe cele ale Duhului lui Dumnezeu, dar cel duhovnicesc pricepe înţelepciunea cea de taină a lui Dumnezeu.

Vin cu duh de serbare şi cu mama Fecioara, care v-a dat pe Fiul lui Dumnezeu. Ea este scara pe care Eu M-am coborât de la Tatăl la voi ca să Mă fac Fiul Omului, şi să Mă cunoască omul că vin de la Tatăl prin Duhul Sfânt şi prin Fecioară, fiindcă omul cel din cer este feciorelnic. Omul trebuia să rămână numai din cer, dar n-a voit să asculte, şi am venit să-l aşez pe om în ascultare, ca să-l pun înapoi în cele lucrate de Mine pentru om.

O, omule care nu cunoşti înţelepciunea lui Dumnezeu şi comoara ei, am venit cu această lucrare de cuvânt ca să înviez în om înţelepciunea cea de taină a Mea, căci înţelepciunea Mea este duh iubitor de oameni. **Am venit în calea ta ca să-ţi arăt crucea, ca să-ţi arăt viaţa, viaţa Mea, omule, viaţa Mea în om.** Aceasta este înţelepciunea pe care am venit s-o aşez peste oameni. **Eu sunt Fiul înţelepciunii lui Dumnezeu, şi am venit să Mă fac Dumnezeu în om ca să aibă omul**

înţelepciune. Am venit să Mă întrupez în om prin cuvânt, ca să fac cer nou şi pământ nou în om, şi om nou în om. Am ales un popor, ca să am urechi de auzit şi ca să Mă înfiinţez în cuvânt, şi ca să strig peste pământ, şi ca să Mă audă omul, şi ca să-l fac din firesc duhovnicesc, întru taină de veac nou peste veac, iar cine are urechi de auzit, aude şi înviază. Amin.

Poporul Meu, te învăţ mereu, te învaţă şi fiii grădinii Mele, te învaţă şi sutaşii tăi, şi mereu învăţăm ca să fim aluat nou pe masa acestui veac fără de înţelepciune. Poporul Meu Israel de azi, serbez în tine din serbare în serbare, căci serbările cereşti serbează în tine, fiule mititel. E soare în tine, poporul Meu. Eu sunt lumina ta, Eu sunt ziua cea din vremea serii. E soare în tine, poporul Meu. Să-ţi slujească ţie stihiile toate, să te ajute totul pe drumul tău cu Mine, iar tu să Mă ajuţi pe Mine în truda Mea de la cer la pământ. Iudeii cer semne, elinii caută înţelepciune, dar tu Mă ai pe Mine şi Mă dai celor ce însetează după Mine şi după crucea Mea în ei, după viaţa Mea în ei, prin răstignirea omului firesc şi prin învierea în om a omului duhovnicesc.

Mi-e dor de om duhovnicesc în tine, fiule poporul Meu, **că vine ziua cea mare când toate se vor îmbrăca întru nestricăciune.** Eu de aceea am cuvântat atâta vreme în mijlocul tău şi te-am îndemnat mereu la duh de pocăinţă, fiindcă cel ce a venit la Mine şi şi-a început calea prin pocăinţă, acela este viu şi duhovnicesc cu inima şi cu trupul. Cine-şi recunoaşte păcatele ca păcate, acela este mare înaintea Mea şi se face mare. Cine se lasă spre părere de rău pentru păcate, acela se dezbracă de ele şi se îmbracă duhovniceşte în iubirea de Hristos şi în viaţa lui Hristos; acela face împăcare între el şi Hristos, şi prin Trupul şi Sângele lui Hristos se naşte din Hristos spre viaţă veşnic duhovnicească, fiindcă aşa este: mai întâi este cel firesc, şi apoi cel duhovnicesc. Aşa este că aşa a voit omul, nu că aşa a voit Dumnezeu, şi acum trebuie să fac om din om, să fac din om firesc om duhovnicesc, născut din Mine, din Trupul şi Sângele Meu. Vezi tu, poporul Meu, ce este lucrarea pocăinţei? Vezi tu cum este ea şi cum trebuie aşezată în om? Să audă, fiule, să audă şi omul cel pământesc şi firesc şi să se scoale spre înduhovnicire şi să se tragă de-a dreapta Mea şi să mănânce cuvântul Meu până la venirea Mea.

Voiesc, poporul Meu, să ştii bine ce este om firesc, ca să poţi tu să-l alegi pe cel duhovnicesc în tine. Omul duhovnicesc nu poate trăi fără Dumnezeu în trup şi în cuvânt, căci Eu sunt trup şi cuvânt în omul duhovnicesc. Voiesc să fac din tine ce n-am putut să fac prin om până acum, că n-am făcut atâta iubire cât am făcut cu tine, poporul Meu. **Mă zbat de patruzeci de ani să te aduc în stare de mireasă, poporul Meu, să te îmbrac în albul Meu ceresc, în trupul Meu ceresc, poporul Meu, să te întrupez în trupul Meu cel sfânt, tu în Mine, şi Eu în tine, fiule poporul Meu.** Mai mare iubire n-am făcut niciodată aşa ca şi cu tine, şi tu încă nu ştii ce este iubirea. Te încurci în cuvântul ei şi încă nu ştii. Voiesc, fiule, să te învăţ mereu, şi să ştii mereu, că tu trebuie să ştii pentru tot omul cel din veac şi până în veac. Voiesc să fii un trup cu Mine, Mire şi mireasă în iubire cerească, nu firească, poporul Meu. Iubirea firească se face păcat, dar iubirea cerească se face cer nou şi pământ nou în om. Ai văzut pe David cel căzut în cursele firii, căci firea apăruse în faţa lui prin ceea ce este slab dintru început. Dacă Batşeba nu se iubea pe sine înaintea lui Dumnezeu, dacă ea ar fi fost fire dumnezeiască în trup, ea nu s-ar fi dat spre iubire de sine, spre huzur trupesc, şi atunci David regele n-ar fi văzut fire aşezată înaintea lui. Dar David a venit spre plâns duhovnicesc, şi Eu i-am şters rana făcută de fire, că se făcuse rană în inima lui păcatul, şi David a fost unsul Meu, căci s-a îngrijit de Mine întru el.

Poporul Meu, Eu aşa ţi-am spus: treci din trup în duh, fă-te din firesc duhovnicesc, că te învăţ pe tine lecţia vieţii, ca **să audă omul pământesc cele despre viaţă fără de moarte.** E mare

lucru să aibă omul duhovnicesc statură duhovnicească. E mare lucrare această lucrare din om văzută. Mai mare iubire ca aceasta nu este de la om. **Omul duhovnicesc sfinţeşte pe omul cel din faţa lui.** Îţi spun ţie, poporul Meu iubit, să-ţi cunoşti lucrul ce-l ai de lucrat înaintea Mea, că tu trebuie să fii omul cel duhovnicesc înaintea Mea. Te oblojesc cu iubirea cuvântului Meu, cu puterea cuvântului Meu. Te încălduresc în iubirea Mea, ca să-i ştii izvorul, fiule. Îţi aduc mereu prin ea înveşnicire, încopilărire, înduhovnicire, căci Eu sunt iubirea, fiindcă omul cel coborât din cer este fără de păcat. Omul cel născut din Mine trebuie să se facă om fără de păcat înaintea Mea, om al iubirii cereşti pe pământ.

Eu te cuprind cu mare iubire, Eu şi toţi sfinţii Mei. E dragostea Mea cu tine şi te mângâi şi te binecuvintez, ca să fii tu bucuria Mea, poporul Meu. E pacea Mea cu tine; întăreşte-te din duhul păcii Mele. Cuvântul e pacea cea din cer şi de pe pământ. Cuvântul Meu e slava Mea în mijlocul tău, şi Mă slăvesc în el înaintea ta. Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt te binecuvintează pe tine, Israele. Să fii copil credincios, fiule, căci prin credinţa ta lucrez şi Mă slăvesc înaintea ta prin cuvânt. Cuvântul este Dumnezeu. Pace ţie, popor al Domnului, căci Unul este Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1996

***

Iar tu, Israele, să-Mi fii cer nou şi pământ nou, scaun de domnie şi aşternut picioarelor să-Mi fii, precum a fost omul la început, în vremea odihnei Mele în om. Să ştii, măi Israele, că eşti aşteptat cer nou şi pământ nou, om nestricăcios spre răscumpărarea trupurilor. Să ştii, tată, că nu e de glumit. Să ştii că trebuie să ai minte, şi trebuie să ştii ce înseamnă minte. Să ştii, fiule scump, că trebuie să gândeşti în Domnul şi să grăieşti din Domnul. Să ştii, Israele, că **împărăţia Mea este înăuntrul fiilor tăi**. Unde, tată, mai auzi tu de la om aşa cuvânt de viaţă? Nu lua de la om, nu lua, nu mai lua, poporul Meu, că tu nu eşti poporul oamenilor. Tu eşti poporul lui Dumnezeu, Israele. Omul n-are minte. Să ştii că n-are. Omul n-are pe Dumnezeu, fiule Israele. Abia Mă ai tu, abia poţi tu să Mă ai; tu, cu puterea Mea în tine, dacă Mă laşi cu ea în tine. Ţine-Mă strâns unit cu tine, fiule Israele, că omul trufaş nu poate scăpa de trufie până ce nu va crede ascultând de cuvântul lui Dumnezeu care vine la tine.

Până acum Gog şi Magog loveau calul ca să cadă călăreţul, dar **a venit vremea adevăraţilor închinători care se închină Tatălui în duh şi în adevăr, în Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine pe cal alb**, iar Gog şi Magog nu ştiu că Duhul lui Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu, Care a luat împărăţia pe pământ.

Vine Domnul să păstorească neamurile cu toiag de fier, şi **numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu. Călare pe cal alb vine Cuvântul lui Dumnezeu.** Amin, amin, amin. (*Vezi selecţia tematică: „Calul alb apocaliptic" - şi pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Scribd; Google Drive; archive.org; pubhtml5; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creştin, din 01-12-1996

***

O, voiesc să fac din voi feţi-frumoşi şi zâne şi să vă arăt oamenilor poveste adevărată, iar Eu să fiu în voi putere, iubire şi nu poveste, ci adevărat să fiu în voi, precum şi credeţi, precum şi sunt. Din leagăn în leagăn Mă port cu voi, din carte în carte Mă scriu cu voi, ca să se uite vremurile

la vremea aceasta, vremurile din urmă să se uite, și să se bucure proorocii care au vestit vremea aceasta a Mea cu voi, că voi sunteți mănunchiul Meu cel mic de flori, despre care au vestit proorocii că veți fi și veți odrăsli. Și vom fi iubiți de mulțimi nenumărate dacă vom ști să ne iubim unii pe alții, fiilor iubitori, fiilor iubiți. Aveți grijă de Scriptura care spune: ***«Iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu».*** Iar și iar spun: unii pe alții, nu unii cu alții, nu unul cu altul, ci unii pe alții, precum Eu v-am iubit pe toți cei care ați fost atunci și acum cu Mine iubindu-vă. Iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu, iar dacă nu știți cum, întrebați iubirea, iubirea Mea care vă iubește pe toți, și ea vă va răspunde iubindu-vă cu răspunsul ei, și veți fi purtați la sânul ei precum mama își dezmiardă pruncii mângâindu-i. Așa veți fi voi mângâiați în Ierusalim, în Mine, Ierusalimul vostru, locul vostru de bucurie. Voi în Mine, și Eu în voi, Ierusalim nou, Ierusalim de sus pe pământ, cetate sfântă, și vor înțelege mulțimi nenumărate ce este Scriptura care spune: ***«Și am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborându-se din cer, de la Dumnezeu»,*** că Eu așa am spus: ***«Vă voi pregăti loc, ca acolo unde voi fi Eu, să fiți și voi»***. Și M-am dus ca să vin de la Tatăl locaș pentru voi și pentru cei de atunci peste care grăiam aceste cuvinte, să vin, cetate sfântă să vin, Ierusalim nou să vin și să fiu, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. De aceea vă spun mereu că vin să vă întrupez în trupul Meu cel sfânt, în locașul venit de la Tatăl, după cum am spus: ***«Mă duc la Tatăl ca să vă pregătesc locaș și să vin locaș de la Tatăl pentru voi».*** Am zis că în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri, dar pentru voi pregătesc locaș cu Mine laolaltă. Ce locașuri are Tatăl între cele multe despre care am spus Eu? O, sunt multe locașuri ale casei Tatălui Meu, ale facerii lui Dumnezeu, măi fiilor scumpi care stați sub înțelepciunea Mea. Sunt locașurile scaunelor, domniilor, începătoriilor, stăpâniilor, puterilor, locașurile arhanghelilor, ale îngerilor, ale serafimilor, ale heruvimilor; locașurile stihiilor care slujesc cuvântul lui Dumnezeu: ploaia, vântul, viforul, grindina, roua, gheața, zăpada, norii, negura, ceața, căldura; mânia cu uneltele ei: fulgerul, focul, pucioasa; locașurile binecuvântării: soarele, luna, stelele și lumina; locașurile casei Tatălui, care multe sunt și nenumărate sunt, căci El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit și se zidesc la porunca Lui, și le-a pus și le pune pe ele în veac și în veacul veacului, și lege le-a pus și le pune și nu o vor trece, și Îl vor lăuda pe El pe pământ și în cer. O, sunt multe locașuri ale casei Tatălui Meu, dar Eu am venit de la Tatăl și M-am dus iar la El, ca iar să vin, să vin locaș pentru voi, cei dați Mie de Tatăl ca să vă fiu locaș în casa Tatălui Meu; voi în Mine, și Eu în voi; Eu cu sfinții Mei în voi cu bucurie, după cum este scris: ***«Bucurați-vă, ceruri, și voi, care locuiți într-însele!»,*** **căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele, și așa a fost omul făcut.** Amin. V-am pregătit locaș în Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, să fie ai Mei cu Mine, și Eu cu ai Mei, și toate cele ale locașurilor Tatălui Meu să slujească lui Dumnezeu, cuvântului lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1996

***

Se aud la cer voci de oameni care strigă: *„Ajută-mă, Doamne!“*. O, dar glasul Meu pe pământ nu se aude când cere ajutor. Strig cu glas duios peste pământ, strig de mult, și oamenii nu Mă aud. Strig și plângând, strig și cerșind, strig și iubind și iertând, și răbdând strig, dar cine să Mă audă? Oamenii au împărății, au dregătorii, au slavă oamenii, au bogății, au aur, au ranguri, au înțelepciune și slavă omenească. N-au vreme oamenii să audă glasul Meu care se roagă de ei să Mă ajute să vin și să fiu Împăratul făpturii și să împac pe oameni cu Tatăl și să-i dau omului fericirea pierdută și fecioria pierdută. Asta le-aș da Eu oamenilor, dar oamenii altceva Îmi cer. Îmi cer ale lor, nu ale Mele. Îmi cer pentru slava lor, nu pentru slava Mea în ei și pe pământ cu ei, și

nimeni nu-și lasă rangul pentru Mine, nimeni nu-și face rang în numele Meu și spre slava Mea cea cu smerenie în om.

Plâng sfinții când văd deșertăciunea slavei omenești pe pământ, că iată, sfinții vin cu Mine la tine, poporul Meu, și cu Mine se uită peste slava oamenilor pe pământ, și plâng sfinții, și nu mai au sfinții sărbători pe pământ. Oamenii se serbează pe ei în zilele sfinților, și sfinții cerului nu mai au pe nicăieri loc pe pământ, nu mai încap pe nicăieri cu ajutorul lor, cu sfințenia lor în oameni, căci casa cerului era să fie omul, scaun de domnie și așternut de odihnă pentru Dumnezeu, așa cum a fost omul făcut de Dumnezeu. (*Vezi selecția tematică: „Schimbarea sărbătorilor și lepădarea de credință”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*)

Israele, popor iubit, așa a fost omul făcut, fiule; a fost făcut scaun și așternut de odihnă lui Dumnezeu, templu lui Dumnezeu, așa a fost făcut omul. O, și ce templu este azi omul?! E scaun al fărădelegii și vizuină de șacali care se hrănesc cu cărnuri mai mici decât ei. (*Vezi selecția tematică*: *„Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*) Omul nu mai este lucrul Meu, și Eu nu mai încap pe nicăieri. Nimeni nu se leapădă de rangul său, nimeni nu-și mai face rang în numele Meu, și Eu nu mai sunt hrană pentru om pe pământ. Omul nu Mă mai ascultă. Plâng sfinții de dorul omului cel făcut de Dumnezeu, om născut de sus, ca să aibă viață veșnică. Nimeni nu se lasă născut de sus cu viață veșnică în el, nimeni nu se lasă de păcate, nimeni, fiilor, nimeni, și Eu casă nu mai am așa cum am avut în sfinți. Nu aud nici un glas care să plângă spre Mine și să-Mi spună să-l ajut să-Mi fie sfânt Mie și casă Mie, casă de odihnă lui Dumnezeu, așa cum au fost sfinții Mei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-1996

***

Israele, Israele, se apropie spre vedere cele ce nu se văd. Se apropie slava Mea cea nevăzută, fiule scump. **Tu ești slava Mea pe pământ**, și **voiesc să știe și să vadă lumea că tu ești slava Mea,** tată, și să se ducă această veste văzută, până la toate marginile cerurilor, și să știe noroadele toate că tu ești fiul Meu și că stai gătit de sărbătoare înaintea slavei Mele care se apropie peste pământ. Vin să te îmbrac cu slavă în numele Meu, și tu să înveți bine umilința bucuriei și bucuria umilinței ca nu cumva de bucurie să uiți că tu trebuie să faci și să fii voia Mea înaintea Mea. Să te înveți, măi Israele, să ai cugetare smerită și sfântă și bineplăcută Mie. Să te înveți, tată, să gândești frumos, și să ai mereu cugetul casă pentru Mine, și să Mă pot odihni în tine, fiule din Israel. Să fii blând și smerit cu inima, poporul Meu, că iată, Eu nu uit să te îndemn și să te înnoiesc mereu prin **cuvântul Meu care-L naște pe Dumnezeu în om ca să fie omul de sus, din cer, de la Dumnezeu să fie omul.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-1997

***

Iată, fiilor, cărarea Mea care ducea omul spre Mine s-a făcut cărare omenească pentru ca să știe oamenii cărarea spre cei ce Mi-au luat via și casa și masa și haina și cărarea Mea spre oameni, **și oamenii nu mai știu cărarea spre împărăția lui Dumnezeu.** Nimeni nu mai învață pe oameni calea împărăției lui Dumnezeu. Ea nu este o cale de străbătut cu piciorul și cu mersul trupului, **căci împărăția lui Dumnezeu este în om**, (*Vezi selecția tematică: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut”, - și pe jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) și omul o caută în afara lui, căci așa l-a învățat omul antichrist care se luptă

să-i țină în robie pe fiii lui, și se luptă să-i robească și pe fiii împărăției Mele care știu de la Mine locul împărăției Mele în om. (*Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) Nimeni, tată, nu mai poate găsi calea spre împărăția cerurilor, căci ea nu se poate găsi pe pământ. Scris este: ***«Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele»,*** și aceasta este împărăția și odihna Mea. Și pentru ce am făcut Eu cerul și pământul? **O, fiilor, pentru om le-am făcut, ca să fiu Eu Dumnezeul omului și ca să fie omul locaș al împărăției Mele, scaun de domnie și așternut să-Mi fie.** Dar omul antichrist învață altfel pe fiii lui, nu-i învață cum învăț Eu, de vreme ce fiii lui caută altfel împărăția lui Dumnezeu care se dă în dar și nu pe bani. Dar astăzi, bisericile stăpânite de cei ce stau împotriva Mea prin oamenii lui antichrist, au ajuns mijloc de câștig nedrept pentru omul antichrist. **Mântuirea nu se cumpără. Ea este de la Dumnezeu,** Care Se dăruiește oamenilor ca să-i mântuiască și să-i facă fii, iar Domnul nu este un împărat care ia bir de la fii. **Locașurile de biserici care Mă au pe Mine în ele, au ajuns ca o alimentară unde Se vinde Hristos și iertarea lui Hristos și slujbele închinate lui Hristos,** iar în locul care este numit Sfânta Sfintelor, acolo unde trebuie să locuiască Trupul și cuvântul Meu se strecoară banul, măsura cezarului, fiilor. Iată ce este pe pământ. (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*)

Fiți plini de Duhul Sfânt, fiilor din Ierusalim, și scuturați din El peste pământ ca să facă oamenii roade de Duh Sfânt și să învieze. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1997

***

…Rostesc cuvânt din mijlocul neamului român. Domnul Iisus Hristos Se duce cu cuvânt nou peste toate noroadele de pe pământ. Eu, Domnul, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, și din Fecioară acum două mii de ani, și din România cuvânt acum, la capătul Scripturilor cele pentru venirea Mea, Eu, Domnul Iisus Hristos, strig peste pământ până la toate marginile: ridicați-vă, voi, neamuri ale pământului din tot neamul oamenilor și veniți spre râul vieții care curge din cer în mijlocul neamului român! (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Veniți și luați viață, cuvânt de viață sfântă și veșnică**! Eu sunt Cuvântul Cel dinaintea venirii trupului Meu pe pământ a doua oară cu oamenii.** (*Vezi selecția tematică: „Venirea în chip văzut”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Ridicați-vă deasupra trupurilor voastre și scăpați din focul mâniei care vine din cer peste toate trupurile care nu au cerul în ele**.** (*Vezi selecția tematică: „Focul apocaliptic”, - și pe edocr; Joomag; authorstream; archive; Jumpshare; Scribd; Google Drive; pubhtml5; n.r.*) **Cerul înseamnă sfințenie și rai în casa omului, în trupul omului**. Vă cheamă Domnul la viață dulce, la miere și lapte, la cer nou și la pământ nou peste pământ. Veniți și luați învățătura care vă dă viața cea veșnică! Veniți, că morții înviază și vor învia, iar cei vii se vor schimba întru nestricăciune. (*Vezi selecția tematică: „Învierea morților”, - și pe edocr; Scribd; jumpshare; archive; authorstream; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) **Sună glasul celui de al șaptelea înger ca să adune sub slava Mea pe cei aleși prin credință și prin sfințenie și prin hrană aleasă, hrană din cer pentru cer nou și pământ nou peste pământ.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la șase ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1997

***

Vine duhul înțelepciunii lui Dumnezeu pe pământ ca să învețe pe oameni adevărul cuvintelor. Eu sunt Domnul, și locuiesc în ceruri, iar cerurile spun slava lui Dumnezeu, spun adevărul lui Dumnezeu. Ce sunt cerurile? **Cerurile sunt sfinții, care au trăit și trăiesc cu închinare înaintea lui Dumnezeu. Cine sunt cei ce postesc? Aceia sunt cei ce-și închină viața lui Dumnezeu și sfinților cei asemenea Lui.** (*Vezi selecția tematică: „Despre post și milostenie”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Cine-și închină viața lui Dumnezeu și celor plăcuți lui Dumnezeu, aceia sunt oameni care împlinesc Scripturile lui Dumnezeu, voile lui Dumnezeu între cer și pământ, și aceștia lucrează taina și lucrarea postului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci. Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-1998

***

Am dus crucea pe umeri acum două mii de ani, și am căzut sub ea când am dus-o. Oare, n-am avut putere s-o duc de am căzut sub ea? O, nu de asta am căzut sub ea. Am căzut de jale, căci ochiul Meu umbla peste timp, și am văzut omul de atunci și până azi, și inima Mea suferea de jalea aceasta, și tânguindu-se ea de durerea de la om, am căzut sub această durere. Omul cel de atunci și până azi a apăsat pe crucea Mea, pe răscumpărarea lui. A fugit omul de darul vieții veșnice a lui. **Venisem să plătesc înaintea Tatălui darul pentru suirea omului în cer, ca să vadă diavolul că-l plătesc și că omul este lucru întocmit de Mine, lucrat cu mâna Mea din pământ, ca să fac din el cer și scaun de domnie pentru Dumnezeu, căci omul a fost să fie scaunul Meu de domnie.**

Intru pe poarta cuvântului Meu cel de după două mii de ani de la jertfa Mea pentru răscumpărarea omului, poarta cuvântului Meu cel de după șapte mii de ani de la facerea omului. Intru pe poarta cuvântului Meu, care se face poartă a Mea între cer și pământ. Cuvântul este poarta Mea, iar Eu sunt Cuvântul Care intru. Eu sunt Cel ce intră. Bucurați-vă, îngeri! Bucurați-vă, arhangheli și cete cerești! Străbat cerurile și vin de Mă vestesc Judecător pentru nedreptatea pe care Mi-a făcut-o și Mi-o face omul cel de ieri și cel de azi, căci omul n-a ascultat de la început, și a mâncat din pomul morții, ca și azi. Eu când am văzut ce a făcut omul l-am luat și l-am pus afară din grădina vieții de Eden, ca să nu se atingă de pomul vieții și să trăiască veșnic după ce căzuse din veșnicie prin neascultare de Creatorul său. **Omul mănâncă și azi din pomul morții, care era oprit de Mine, pus deoparte de Mine, pus prin cuvânt deoparte.** (*Vezi selecția tematică*: *„Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*) Iată, omul a stricat cuvântul Meu.

Fiilor, pregătiți calea cuvântului Meu, pregătiți pacea cuvântului Meu peste voi, pregătiți în voi locaș pentru Duhul Sfânt, ca să fie pururea cu voi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1998

***

Fac cerul sul, precum am proorocit. Cartea Mea pe care v-o dau s-o întocmiți peste voi și peste pământ, se numește sul, cerul făcut sul, cuvântul cerului care vine pe pământ și se face sul, cuvânt de viață, cuvânt sfânt pentru înțelepciune sfântă, duh de mângâiere pentru

cei mângâiați de Mine, duh de bucurie pentru cei ce iubesc bucuria Mea, bucuria cea sfântă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra a Postului Mare, a sfântului Ioan Scărarul, din 21-03-1999

***

O, fiilor, e vremea să înceapă judecata, și iată, începe cu casa Mea, cu cei ce stau în numele Meu peste mulțimi, cu cei ce nu ascultă de Evanghelia Mea cea de atunci și cea de azi. Scris este: ***«Dacă au primit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor primi»***. Dar cine nu primește cuvântul Meu de azi, nici pe cel de atunci pe care l-am rostit nu l-au primit și nu l-au pus peste ei. O, dacă dreptul abia se mântuiește, ce va fi cu cel necredincios și păcătos? Evanghelia Mea este nelucrată de cei ce stau cu ea în mână peste mulțimi, și nu mai știe omul unde este Dumnezeu. Dar Eu nu Mă las defăimat, și cuvintez cuvânt din cer peste tot omul, și voiesc să-l scap pe om de amăgire, căci duhul lumii s-a făcut stăpân peste tot și s-a făcut coajă groasă peste mintea și peste vederea omului, și omul nu mai vrea să se facă mic, copil la minte și la inimă, să se curețe de mărirea deșartă și să vină la viață.

Duhul lumii este vrăjmășie între Mine și om, și Eu vin și ciocăn la ușa omului ca să-i spun de Mine, și să-i spun apoi că vin iarăși de la Tatăl ca să judec pe vii și pe morți, și fiecare își va purta sarcina sa.

«Vine Domnul!», așa zice Scriptura; vine cu sfinții ca să facă judecată peste necredincioși, căci sfinții au fost cei credincioși, și au plată de la Mine, scaune de judecată lângă Mine, ca să judec cu ei pe cei ce n-au crezut și nu cred. Cei ce cred sunt cei ce se răstignesc față de lume, și lumea este răstignită față de ei, dar așa minuni nu se mai săvârșesc de ni- meni, și iată, Eu vin, și nimeni nu mai stă înaintea Mea curat de lume, răstignit față de lume. Am grăit la voi și am zis că lumea este judecată prin răstignirea Mea pe cruce. Tot omul care nu s-a răstignit pe sine pentru Mine după ce Eu M-am așezat pe cruce pentru viața omului, tot omul care n-a murit și n-a înviat prin Mine, a fost judecat prin răstignirea Mea pe cruce, acum două mii de ani. Cel ce-și urăște viața sa, acela o va câștiga, căci cine și-o iubește, își face voia sa, și pierde viața, că e mare lucru să știe omul taina vieții, ca să caute în ea și să nu piară omul. Dar Eu v-am tras pe voi lângă Mine, ca să vă povățuiesc din cer întru taina vieții. Fiți, dar, cu mintea întreagă, fiilor, și ***«privegheați în rugăciuni, căci sfârșitul tuturor s-a apropiat»***, după cum grăiește Scriptura. Stăruiți în dragostea Mea dintre voi, stăruiți cu stăruință, că ea vă arată pe voi înaintea îngerilor că sunteți pe placul Meu. Oamenii nu iubesc placul Meu și nu se uită prea mult la cei ce trăiesc după voia Mea, dar îngerii se bucură, fiilor, și se strâng lucrând pe lângă cei ce stăruiesc în dragostea Mea dintre ei, căci această dragoste rabdă spre iubire și se jertfește pentru frați. Eu așa am spus prin Scripturi: ***«Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unul pe altul precum v-am iubit Eu, căci mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca viața lui să și-o pună pentru prietenii săi».*** Dar duhul lumii este vrăjmășie între om și Dumnezeu, și Eu ciocăn la ușa omului și lucrez cuvânt dătător de viață peste om, **lucrez de pe scaunul slavei Mele, căci scaunul Meu este din duh și din cuvânt lucrat, nu din piatră, nu din lemn, nu din oameni, nu din ziduri.** De aceea am zis: al Meu este scaunul din cetatea aceasta, și stau pe el și cuvintez din cer cuvântul vieții veșnice. Amin. Viața cea veșnică este să împlinească omul poruncile Mele și să fie sfânt, căci **scaunul Meu este omul sfânt, omul în care Eu Mă văd stăpânind peste el**, așa cum am lucrat Eu în ierarhul Meu Spiridon, făcându-Mi în el scaun și lucrând de pe el peste mulți prin semne și minuni doveditoare în cuvânt și în faptă.

Eu dacă n-am scaun în creştin, dacă nu lucrez din el peste om, acela este altceva decât creştin, căci duhul lumii este vrăjmăşie între om şi Dumnezeu, şi Eu ciocăn la uşa omului şi lucrez de pe scaunul slavei Mele, şi **scaunul Meu este din duh şi din cuvânt lucrat**. Cei ce stau pe scaun de biserică peste mulţimi şi îşi fac voia lor şi nu pe a Mea înaintea oamenilor, cei ce-şi caută mărirea lor pe scaun de biserică, aceia nu sunt de la Mine, şi sunt de la oameni. Duhul Sfânt lucrează altă lucrare, nu lucrarea omului. El nu face placul omului care nu merită să stea lângă Mine, iar Eu am zis: al Meu este scaunul din această cetate, Târgovişte, şi stau pe el şi cuvintez bătând la uşa inimii omului, ca să-l chem de la moarte la viaţă, căci din nou grăiesc şi spun: duhul lumii este vrăjmaş între Mine şi omul care iubeşte duhul acesta. Apostolul a grăit peste biserică şi a zis: ***«Nu vă faceţi, fraţilor, învăţători, nu vă faceţi mulţi, căci noi, învăţătorii, mai multă osândă vom lua»***. Dar cine aude această Scriptură ca să fie învăţător sfânt cu viaţa şi să nu fie osândit de înseşi cuvintele vieţii? Am grăit şi Eu prin Scripturi şi am zis: ***«După faptele lor să nu faceţi, căci ei zic, şi nu fac şi ei ce zic»***.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-1999

***

Fiilor de la iesle, voi sunteţi scaunul Meu de domnie şi calul pe care călăresc Eu de la o margine la alta ca să fac cer nou şi pământ nou şi să împlinesc Scriptura venirii Mele şi înnoirea facerii. **Scaunul Meu este omul sfânt. Templul Meu este omul sfânt în care Eu locuiesc cu Duhul Meu,** iar ochiul Meu a privit în ziua aceasta prin ochii voştri la cei ce s-au adunat să se aşeze pe scaunul Meu, la cei trufaşi care-şi zic păstori ai turmei Mele, şi am scris acestea în cartea Mea, ca să fie pentru mărturie. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica sfinţilor strămoşi, din 26-12-1999

***

O, vino, omule, să te sui la cer şi să cobori în tine apoi, şi să te uiţi peste tine. De prea multă vreme faci tu cu tine ce vrei tu, omule uşuratic, iar menirea ta este alta, şi este din cer, şi tu nu mai ştii glasul cerului peste tine. Iată glasul Meu, care grăieşte din Mine peste tine. Aşa grăiam şi cu Adam, dar el s-a ascuns şi a uitat taina inimii omului, aşa cum tu ai uitat taina inimii tale, omule despărţit de taina vieţii veşnice. Voiesc să te opreşti şi să asculţi vorbirea Mea cu tine. **Vin zilele veşniciei pe pământ, şi Eu ies în calea ta şi îţi ţin calea cu zilele veşniciei, ca să Mă vezi şi să Mă mărturiseşti Dumnezeu al tău, şi apoi Eu să-ţi deschid ochii, aşa cum am deschis ochii ucenicilor Mei care au văzut slava Mea de pe munte, faţa Mea cerească, faţa Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh în om.**

Vino, omule, vino să-Mi vezi faţa! Vino la Mine ca să vezi! Eu Mă aplec până la tine ca să-ţi vindec ochii şi să vezi. Eu cobor din cer şi îţi ţin calea, căci sunt Cel ce este. Aşa i-am spus lui Moise pe muntele slavei Mele; i-am spus***: «Eu sunt Cel ce sunt».*** Aşa îţi spun şi ţie, omule care te apropii de muntele slavei Mele, de locul în care Eu, Domnul, grăiesc cu omul ca să se audă grăirea Mea peste pământ. Deschide Scriptura, omule, ca să auzi grăirea Mea din ea; şi deschide urechea, omule, ca să auzi grăirea Mea de azi peste grădina Mea cea plină de miresmele cuvântului Meu care vine la tine ca să te înveţe taina inimii. **Inima ta este casa Mea, nu este a ta. Eu de aceea am pus-o în tine, omule,** dar tu nu ştii taina ei. Eu de aceea te chem să asculţi grăirea Mea cu tine, te chem să te învăţ, şi să lucrezi tu după învăţătura lui Dumnezeu, Care te cheamă la împărăţia Sa. **Te chem să te învăţ că inima ta este casa Mea, casa lui Dumnezeu în om.** Amin, amin, amin.

O, copilași de la iesle, vreau să-l învăț pe om taina inimii, taina cerului pe pământ, statul Meu cu omul. Inima omului trebuie să vorbească cu Mine, căci inima Mea vorbește cu omul. Trebuie și omul să vorbească cu Mine. O, nu mai știe omul vorbirea lui cu Dumnezeu, căci în inima lui stă el, omul, și stă fără Mine. Locaș al cerului este inima omului. Așa a fost ea făcută atunci când Eu l-am zidit pe omul cel dintâi**. Scaunul Meu de domnie este inima omului, dar nu aude omul taina aceasta, taina inimii omului.** Voiesc să Mă audă omul. Trec cuvânt prin grădina cuvântului și Mă duc spre oameni ca să Mă audă, și îi aduc pe oameni aproape, ca să Mă audă și să le spun despre venirea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2000

***

Taina cerului pe pământ este omul sfânt. Fugi, omule, de cele ce nu sunt, și vino la Mine ca să fii, și vino și deschide-te ca să intru și ca să intri, și să fie mare duh de sărbătoare între Mine și tine, și să fie ziua ta de sărbătoare și să te pomenesc Eu în ea împreună cu sfinții și cu îngerii pe pământ și în cer. **Iată, taina cerului pe pământ se face izvor și curge în cele patru laturi ale pământului** și cheamă la împărăția cerurilor pe toți cei care vor să se înnoiască. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din 26-08-2000

***

O, copilași trudiți și zdrobiți sub grijile Mele pe care vi le-am dat să le duceți! Suflu acum, iar suflarea Mea peste voi vă dă haruri noi, și mângâiere vă dă, că pe voi nimeni nu vă mângâie, și cine nu știe să caute la Mine, acela caută la voi, iar voi sunteți plăpânzi de tot, și de peste tot vi se storc puterile voastre. Eu însă vă dau puteri noi, că am nevoie de voi, fiilor copii. **Mânuțele și inimioarele voastre sunt scaunul pe care Eu Îmi odihnesc tot ce am de lucrat pe pământ acum, odată cu venirea Mea la voi.** Învățați poporul care este cu voi să stea în hăinuță sfântă și să iubească iubirea cea pentru Mine. Și dacă voiește, să vă iubească și pe voi, dar nu pentru voi și nici pentru ei, ci numai pentru Mine. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului. Sărbătoarea sfântului mucenic Gheorghe, din 06-05-2001

***

Mă port din nou spre tine pe calea cuvântului, popor al venirii Mele. Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt îmbrăţişează trupul tău cel mic şi firav şi îţi dă puteri, şi îţi dă înţelepciune nouă, că aşa este Dumnezeu pentru cei ce se fac ai Lui. Eu, Domnul, lucrez şi azi lucrarea Mea peste tine ca să te înţelepţesc prin ea, iar tu să fii şcolar silitor şi să creşti pentru înţelegerea şi pentru desfacerea înţelepciunii tainelor Mele de peste tine, şi să fii pe deplin credincios în tot ce iese din gura Mea cuvântând, ca apoi Eu să împlinesc; să împlinesc prin credinţa ta şi prin aşteptarea ta, poporul Meu cel de la sfârşit de timp. Amin.

Caută să vorbeşti, poporul Meu, că iată Eu cât îţi vorbesc. Caută să primeşti, fiule, şi să crezi bine. Caută să ai temelie tare în inima ta pentru lucrarea Mea cea de peste tine, că e Domnul cuvântând de deasupra ta ca la începutul cel dintâi cu omul, poporul Meu, şi mult mai mult decât atunci, fiule mic. La început Duhul Domnului Se purta pe deasupra apelor, iar la sfârşit, pe deasupra ta. La început am scos cerul şi pământul din ape, iar la sfârşit, din lucrarea Mea cea din mijlocul

tău, poporul Meu. Când am făcut cerul şi pământul, le-am făcut în lumină şi la lumină, căci mai întâi lumina am făcut-o şi am numit-o ziuă, ziua întâi. Apoi le-am spus apelor să se despartă ape de ape, şi dacă s-au despărţit, s-a făcut cerul. Cerul a străpuns apele pe la mijloc, în sus şi în jos, şi aşa le-a ţinut, şi această putere, această tărie s-a numit cer, cerul între ape; cerul din ape ivit, şi apoi pământul după ce apele au primit cuvânt să se adune la un loc şi din ele să iasă uscatul pe care Dumnezeu l-a botezat numindu-l pământ, iar pe ape numindu-le mări. Cerul şi pământul, şi după aceea toată facerea de pe ele, toată frumuseţea, toată viaţa, şi ele au prins viaţă, şi viaţa s-a ivit şi a grăit când omul a fost aşezat pe pământ după ce Dumnezeu l-a făcut pe el. Pământul le-a dat trup la toate, iar cerul le-a dat viaţă şi le-a dat soartă. Cerul şi pământul, şi pentru ele, omul. Amin. Omul, şi pentru el, cerul şi pământul. Amin, amin, amin.

La început Duhul Domnului Se purta pe deasupra apelor, poporul Meu, şi Îşi pregătea cuvântul pentru facerea cerului şi a pământului şi a toată frumuseţea şi viaţa de pe ele, şi a omului, poporul Meu. Iar la sfârşit Duhul Domnului Se poartă pe deasupra ta pregătindu-Şi cuvântul pentru facerea cerului nou şi a pământului nou. La început am scos cerul şi pământul din ape, şi la sfârşit, din tine, popor născut din Dumnezeu şi din cuvântul Său cel făcător. Am despărţit apele de ape cu tine şi te-am numit cer, poporul Meu. **Tu eşti unealta cu care Eu lucrez cerul cel nou şi pământul cel nou. Duhul Meu Se poartă pe deasupra ta şi Se face cuvânt, cuvânt de facere a cerului nou şi a pământului nou.**

Se poartă Duhul Meu pe deasupra ta aşa cum Se purta pe deasupra apelor când am făcut cerul şi pământul, poporul Meu. Atunci grăiam Eu şi cu Tatăl, iar martori Ne erau îngerii. Acum Eu şi cu Tatăl grăim cu tine, iar martori Ne sunt sfinţii şi îngerii şi oamenii, cerul şi pământul care aşteaptă naşterea din nou, înnoirea, poporul Meu. **Duhul Domnului Se poartă pe deasupra ta şi desparte cu tine apele de ape, lumina de întuneric, pe cei buni de cei răi, adevărul de minciună, şi pe această tărie am numit-o cer nou.** Amin, amin, amin. **Cer nou şi pământ nou pe pământ, aceasta este soarta pe care Eu ţi-am dat-o.** Ţi-am dat să porţi taina venirii Mele, aşa cum lui Ioan i-am dat soarta să poarte taina botezului Meu mai înainte să Mă arăt Dumnezeu desăvârşit, învingând puterea morţii şi dând apoi omului înapoi viaţa în chip desăvârşit. De atunci şi până azi aştept omul cel cu credinţa cea care să priceapă desăvârşit pentru ce am venit Eu Om pe pământ acum două mii de ani. **Aştept să-ţi înţelegi desăvârşit soarta şi taina pe care ţi-am dat-o s-o porţi, poporul Meu de la sfârşit de timp; taina venirii Mele a doua oară de la Tatăl pe pământ, taina cerului nou şi a pământului nou, taina Noului Ierusalim, facerea cea de la venirea Mea.** Amin.

Ioan a venit spre mărturie ca să mărturisească despre lumină ca toţi să creadă prin el, şi zicea: ***«Cel Care vine după mine a fost înaintea mea, pentru că mai înainte de mine era, şi din plinătatea Lui noi toţi am luat, şi har peste har, căci legea prin Moise s-a dat, iar harul şi adevărul au venit prin Iisus Hristos».*** Amin. O, cât de cereşte a răspuns Ioan la Iordan mărturisind pe Mielul lui Dumnezeu şi zicând: ***«Eu nu-L cunoşteam, dar ca să fie El arătat lui Israel, de aceea am venit eu botezând cu apă. Şi am văzut Duhul coborându-Se din cer ca un porumbel, şi a rămas peste El. Eu nu-L cunoşteam pe El, dar Cel Care m-a trimis să botez cu apă, Acela mi-a zis: „Peste Care vei vedea Duhul coborându-Se şi rămânând peste El, Acela este Cel Care botează cu Duhul Sfânt". Şi eu am văzut şi am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu. Iată Mielul lui Dumnezeu!».*** Amin, amin, amin.

O, poporul Meu, iată cât de frumos ştia Ioan să mărturisească, să grăiască, să răspundă celor ce îl întrebau, celor ce auzeau şi vedeau şi întrebau! Când el a fost trimis de Mine la Iordan ca să boteze pe Cel Care botează cu Duhul Sfânt, i-am spus că peste Care el va vedea Duhul coborându-Se şi rămânând peste El, Acela este. Şi Ioan aşa a văzut, şi apoi aşa a mărturisit şi a zis: ***«Iată Mielul lui Dumnezeu!».*** Amin.

Ziua de Bobotează a fost zi de facere. Domnul a ieşit din apă, şi Ioan L-a cunoscut pe El şi L-a mărturisit. Iată ce taină în zi de Bobotează, poporul Meu, taina pentru care a venit Ioan, aşa cum taina ta este taina pentru care ai venit tu, taina venirii Mele a doua oară pe pământ cu Noul Ierusalim cel din vecii ca să ţi-o încredinţez ţie spre lucrul ei şi spre împlinirea ei cea deplină, că Mi-e drag să Mă împlinesc prin cei slabi cu toate împlinirile care mai sunt, ca să nu zică omul că el a făcut, că el a ştiut, că el merită, că el poate. Să nu mai zică omul iarăşi că poate peste Dumnezeu. Şi iată cum lucrez. **Pe cei mai slabi îi fac tărie cu care despart lumina de întuneric, apele de ape, ca să iasă din ele cerul cel nou şi pământul cel nou şi marea, şi iarăşi zic: cerul cel nou şi pământul cel nou şi marea,** care este şi nu este, căci lumea are peste ea sfârşitul ei, plata fărădelegilor ei, iar plata ei este fărădelegea, căci scris este: ***«Cine este nedrept, să nedreptăţească înainte; cine este spurcat, să se spurce şi mai greu; cine este drept, să facă dreptate mai departe; cine este sfânt, să se sfinţească şi mai mult, că Eu vin curând, şi plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta lui».*** Amin.

O, Ierusalime, tu ai ca soartă lumina, fiule mic. Întuneric este peste tot, întuneric adânc, iar Duhul Meu Se poartă pe deasupra ta, şi am zis ca tu să fii lumină, căci Eu în ziua întâi a facerii aşa am zis: ***«Să fie lumină!»,*** şi ea a fost; a fost şi s-a arătat peste întuneric, poporul Meu, şi s-a numit lumina ziuă, ziua întâi. Aşa ţi-am spus şi ţie, şi la sfârşit ţi-am spus; ţi-am spus: ***«Să fii lumină!».*** Şi precum lumina a ascultat şi s-a arătat, aşa şi tu să asculţi şi să te desparţi de tot întunericul, ca să te pot numi pe deplin ziuă, ziua întâi, ziua Mea, că Eu sunt Cel dintâi Care este, şi sunt Cel de pe urmă, şi sunt începutul şi sfârşitul, că Eu nu încep nimic fără să sfârşesc tot lucrul început. La începutul cel dintâi am început cu lumina, iar la sfârşitul lucrului Meu încep tot cu ea, şi te-am făcut pe tine început de lumină, şi luminez cu tine cerul şi pământul şi le umplu de Duhul Mângâietorul, Cel Care grăieşte plutind pe deasupra ta în taina facerii din nou a toate câte sunt, fie că se văd, fie că nu se văd cele ce sunt.

Dau să te învăţ toată taina Mea cea pentru sfârşit de timp, în care Eu te-am cuprins pe tine, iar tu să cauţi să fii silitor pentru ea şi pentru înţelepciunea ei cea deplină, popor mititel. Scoală-te mare pentru înţelepciunea tainei în care Eu te-am învăluit şi pe care am coborât-o din vecii peste tine, Ierusalime nou, că dacă nu vei înţelege pe deplin taina Mea cea păstrată pentru la sfârşit de timp şi pentru tine, nu vei putea s-o împlineşti pe deplin, nu vei purta pe deplin iubirea ei, iubirea ei care te ajută s-o poţi purta şi lucra ca să se întocmească ziua venirii Mele cu învierea făpturii şi cu viaţa veacului ce va să fie pe deplin pe pământ. Amin.

O, poporul Meu Ierusalim, cerul cel nou şi pământul cel nou îşi desfac învelişul şi se ivesc din mijlocul tău, iar tu să le lucrezi şi se le păzeşti şi să le ai pe vecii, căci marea nu mai stă împotriva ta, nu mai este în calea ta, căci **am despărţit lumina de întuneric şi apele de ape[1] şi am întocmit tăria, şi o numesc cer nou, Ierusalim nou pe pământ**, şi l-am numit întâiul, cea

[1] ***Apoi mi-a zis: „Apele pe care le-ai văzut, pe care şade curva, sunt noroade, gloate, neamuri şi limbi.*** *(Apoc: 17/15, n.r.)*

dintâi sămânţă păstrată în vecii ca să nu fie strivită pe pământ. Iar acum îi dau chip în mijlocul oamenilor, că e sfârşit de timp la ivirea acestui rod tainic, dar adevărat ca şi Dumnezeu. Amin.

Cântă-ţi cântarea dacă ai răsărit pe pământ, Ierusalime nou, căci sămânţa ta a fost păstrată în vecii pentru la sfârşit de timp, şi iarăşi zic: pentru la sfârşit de timp. Amin. Tu eşti făgăduinţa pe care am făcut-o Eu pentru toţi sfinţii şi îngerii. Tot şi toate aşteaptă ziua ta şi ziua Mea una în alta, şi totul se va descoperi în toată frumuseţea cea din vecii care este la Tatăl, şi apoi toate se vor supune Tatălui, căci s-au supus Fiului. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2002

***

Mai-marii îngerilor, Mihail și Gavriil, sunt slava cetelor îngerești, iar duhul sărbătorii de azi Mă mângâie dintre îngeri și dintre voi, copii ai Ierusalimului nou. Vă binecuvintez întreit bucatele, și lângă voi stăm cu masă de sărbătoare și vă mângâiem bucuriile și durerile și vă dăm pe Duhul Sfânt să vă fie umplere și să slăviți cerul care stă cu voi în cete-cete mângâindu-vă inimioarele și trupușoarele ostenite de toate grijile petrecerii Mele cu voi. Dorul Mi-a fost mare ca să cobor cuvântul Meu peste voi, iar mângâierea tot așa de mare Mi-a fost când vă vedeam cuprinși de duh de rugăciune și de slăvire cu cuvântul și cu cântul slavei cea pentru cer. Iubirea Mea pentru lucrarea Mea cu voi n-o poate pricepe omul de pe pământ, că e taină mare cuvântul dintre Mine și voi, și apoi strigarea Mea după om. De pe pământ Mă doare de la tot omul, căci deșertăciunea minții omului Mă alungă cu totul din gândul lui că Eu voi veni și voi întoarce fiecăruia după viața și fapta sa. **Omul a văzut că a trecut anul 2000 și că nu am venit, dar Eu îi spun lui că nu știe ce spune când își spune așa.** Curând, curând tot omul va primi vrând-nevrând înțelepciunea aceasta cu care stau în mijlocul vostru cuvânt, și va înțelege că venirea Mea e cu voi, **iar cerul și pământul e cuprins în taina cuvântului Meu de peste voi,** și toți sfinții, și toți îngerii, și toate puterile cerești sunt în uimire pentru această taină și pentru acest pământ ales pentru venirea Mea prin taina facerii lumii, ținut în taină ca să Mă slăvesc pe el peste voi, cei ce-Mi sunteți acum ucenici așa cum cei de acum două mii de ani Mi-au fost prin credința lor ascultătoare și lucrătoare de minuni.

O, dacă n-aș tăinui lucrarea minunilor pe care le lucrez Eu azi din mijlocul vostru prin cuvântul Meu, Eu n-aș putea să Mă mai strecor peste pământ cu voi spre mărturia care va grăi și va mărturisi calea Mea de la cer la pământ în zilele acestea pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele și a slavei ei cea tainică între voi. **Dar Eu, ca un Dumnezeu mare ce sunt, vă țin înfășurați în taină ca să pot sta în cuvânt cu omul și ca să poată omul să stea înaintea voastră și să Mă ia cuvânt atât cât îi îngădui Eu să vadă el slava Mea cu voi.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2003

***

Duhul Meu este Duhul Sfânt Cel purtat de sfinţi, iar Eu Mă sălăşluiesc cu El în sfinţi, aşa cum am făcut în toată vremea, fiindcă sfinţii au în ei duhul umilinţei, iar acest duh nu-şi are oricum faţă în om, iar unde îşi are, este minunat, este ca Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Duhul umilinţei din om Mă ajută pe Mine să stau în om şi să-Mi fac în el scaun de domnie şi de pe el să împărăţesc în mijlocul celor umiliţi care au înţelepciunea cea de sus şi

care este curată, paşnică, plină de milă şi de fapte bune, nefăţarnică şi neîndoielnică, şi care este ascultătoare, poporul Meu.

O, Mă aşez cuvânt peste tine ca să te învăţ, Ierusalime, şi apoi să te văd că ai luat învăţătura Mea, căci aşa şi nu altfel lucrează credinţa. Duhul cu Care Eu sălăşluiesc în mijlocul tău trebuie să-ţi dea ţie mare har, căci scris este în Scripturile Duhului Sfânt că ***«Dumnezeu, celor mândri le stă împotrivă, iar celor smeriţi le dă har».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 29-02-2004

***

O, **cei ce Mă iubesc cu iubirea Mea din ei, se fac ceruri,** și Eu stau în ele, și din ele Mă slăvesc peste pământ, și pe ele Mă sprijin pentru facerea din nou a lumii, căci Eu, de când am venit pe pământ și M-am făcut Fiul Omului, l-am învățat pe om prin toate câte Eu am fost și am lucrat, și i-am arătat lui să se facă el fiu de Dumnezeu precum Eu sunt, iar Eu sunt ascultător și supus și iubitor de Tatăl Făcătorul și nu fac voia Mea între pământ și cer, și semăn cu Tatăl prin toate câte fac, căci cel ce este din Tatăl, de El ascultă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2005

***

O, poporul Meu, nu știe omul să creadă că Scripturile lui Dumnezeu se împlinesc negreșit. **Viața ce va să fie a fiecărui om, în trup trebuie să și-o zidească omul, în însuși trupul său în care trebuie să locuiască Dumnezeu și nu el,** dar el a făcut-o pe prostul că nu știe, o face pe prostul că n-a știut această taină, dar ca să-și ia medalii și diplome de om deștept și mare, acolo n-o mai face pe prostul. Nici cel ce și-a luat nume și rang de om sfințit lui Dumnezeu n-a făcut-o pe prostul, dar că va da seama de ceea ce va semăna în trupul său, o face pe prostul că n-a știut, că n-a crezut, că n-a văzut, că n-a auzit. Eu însă Mă vestesc în lung și în lat de la o margine până la cealaltă a cerurilor, și porunca rostită de Mine peste om pentru viața lui cea veșnică, își va cere răspuns de la fiecare om, căci Dumnezeu este adevărat prin tot cuvântul Său. Amin.

… Cerul este scaunul Meu de domnie, iar **credința ta în scripturile venirii Mele este așternut al cuvântului Meu peste pământ,** popor al slavei cuvântului Meu! Omul fărădelegii s-a așezat peste tot pe pământ și își zice că nu vin, că nu mai vin, că nu știe când vin, dar Eu știu că **el Mi-a socotit bine venirea**, așa cum magii cei de acum două mii de ani Mi-au aflat-o și M-au aflat apoi, și au văzut Scriptură împlinită și au vestit-o, și a rămas ea până azi adevărată împlinire, și se luptă cu Mine omul fărădelegii să câștige el cerul și pământul, și nu-i ajunge numai atât, ci voiește să pună împărat păcatul lui peste acestea ale Mele. Iar Eu scriu cu putere și cu mânie sfârșit omului fărădelegii și început poporului sfinților, căci în însuși trupul lui își zidește omul veșnicia ori pentru Dumnezeu, ori pentru el. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2005

***

Acum, intru în mijlocul tău din nou, intru prin porți, poporul Meu, și să cauți să ai credință neclătinată pentru minunea venirii Mele la tine, că lumea nu crede că Eu mai vin pe pământ în vremea ei. Ea vorbește mereu despre vremi viitoare pentru venirea Mea, și face aceasta ca să nu

Mă primească, să nu se sfințească, să nu se lase de deșertăciuni, să nu iubească frica de Dumnezeu, taina aceasta mare, prin care omul nu stă fără Dumnezeu pe pământ. Eu pe pământ l-am făcut pe om, iar Tatăl a fost lângă Mine pe pământ, **căci pământul este așternutul picioarelor Noastre precum și al omului este, căci omul stă cu picioarele pe pământ și cu trupul în cer ca și Dumnezeu, dar omul nu știe ce este cerul și pământul, și nu știe ce este trupul lui.**

Trupul omului este casă, poporul Meu. O, fiule învățat de Dumnezeu, nu uita că dacă Eu cu Duhul Meu nu aș fi locuit în ucenicii Mei acum două mii de ani, dacă Duhul Meu nu i-ar fi avut pe ei casă, Eu n-aș fi putut să Mă fac cunoscut oamenilor, n-ar fi aflat oamenii de Dumnezeu dacă Eu și cu Tatăl n-am fi găsit sălaș și cer în ucenicii Mei care sfințeau numele Tatălui și numele Meu; dacă ei n-ar fi făcut vie împărăția Mea în ei, căci ei s-au dat din ei și Mi-au lăsat Mie trupul lor ca sălaş, și am pus în ei pe Duhul Sfânt al Tatălui și al Meu, și am fost pe pământ cu oamenii, poporul Meu.

O, poporul Meu, încearcă mereu, mereu, şi apoi să poţi mereu, mereu **să fii mărturisitor al Meu dinăuntrul tău mai întâi, şi apoi din afara ta între frate şi frate, ca să te vadă Tatăl din ceruri, să vadă de lângă tine că tu sfinţeşti numele Lui pe pământ ca şi în cer, în trup şi în duh**, poporul Meu, şi să vadă El în mijlocul tău împărăţie vie a Sa şi sfatul voii Sale în tine. Lasă-te uşor şi moale în mâna Mea, şi apoi în inima Mea, ca să poţi pricepe în toată vremea taina Domnului cu tine pe pământ, căci Eu şi Tatăl pe pământ l-am făcut pe om, pe pământ şi în cer, laolaltă acestea; şi nu uita că frica de Dumnezeu este iubire şi te ţine în Tatăl, şi nu uita că Domnul stă în ceruri şi Se sfătuieşte în ele şi cu ele, şi nu uita că Tatăl şi Fiul şi cerul suntem lângă tine şi te ţinem de mânuţă, ca să aibă Domnul în tine cerul pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-2005

***

– O, binecuvântată să fie puterea învățăturii de azi peste tine, poporul Meu! Nu amâna judecata ta! Fă-ți singur procesul și te ridică spre lucrul cel sfânt, căci cei umiliți lucrează mântuire. Uită-te la rugăciunile sfinților, vezi cât se umileau ei prin rugăciunile lor înaintea Mea, cât plângeau, cât de mult și limpede își vedeau ei nevrednicia! Fii umilit, poporul Meu! **Fii, tată, curat cu inima, căci inima este locașul Meu în om, iar Eu sunt Dumnezeu în om când pot să stau pe scaunul Meu de venire, în inima omului când stau.** Pace ție! Binecuvântare arhierească îți dau! O, cum trebuie să fie cei binecuvântați?

Pace ție, poporul Meu! Sunt Arhiereul Cel mare, Domnul Iisus Hristos. Sunt Domnul Dumnezeul tău, și am grăit ție în zi de sărbătoare cuvântul vieții. Ia-l și pune-l peste tine! Pune peste tine ce-ți dau Eu, poporul Meu! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul tăierii împrejur a Domnului și sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel mare, din 14-01-2009

***

Glasul Domnului este cel ce grăiește și se face râu de cuvânt peste pământ. **Râul vieții se numește cuvântul Meu, care curge din gura Mea în zilele acestea**, iar cel ce bea din el nu mai însetează după nimic, ci numai după Dumnezeu. Amin.

Mă las peste pământ cu praznic de Bobotează. **Intru în carte cuvânt, și prin el Mă așez pe tron și împărățesc, căci tronul pe care Eu stau Împărat cu împărăție care nu cade este**

inima omului credincios, care împlinește porunca iubirii de Dumnezeu. Eu așa am fost Împărat, și tot așa sunt și azi, căci împărăția Mea cu omul nu este ca pe pământ, și este precum în cer așa și pe pământ. Amin.

Pace vouă, cei ce-Mi așezați în carte cuvântul rostit de gura Mea! Când gura Mea grăiește se deschid urechile voastre și așa intru Eu în carte, și **ca un Păstor bun păstoresc noroadele cu acest toiag**, și cu el Mă ating de ape în zi de Bobotează și pun în ele Duh Sfânt, spre curățirea omului cel credincios, căci **cuvântul Meu este toiagul de păstorire**, și cu el curăț inima omului și Mă dau lui Împărat și Mă așez pe tron și împărățesc, și așa am Eu împărăție pe pământ, și sunt Împăratul celor ce Mă iubesc și se dau Mie împărăție, și sunt Împăratul Păstor.

O, luați aminte, luați aminte voi, cei care înțelegeți prin darul Meu de peste om, și voi, cei care nu înțelegeți statul lui Dumnezeu cu omul, împărăția Mea cu cei ce Îl cunosc pe Dumnezeu! Luați aminte și strigați la Dumnezeu să vă desfacă urechile și apoi mintea ca să-L pricepeți pe Dumnezeu pe pământ ca și în cer cu împărăția Sa și cu voia Sa, căci Eu acum două mii de ani Mi-am învățat ucenicii să ceară la Dumnezeu să fie pe pământ ca și în cer împărăția Mea și voia Mea.

Luați, luați aminte voi, cei credincioși, și voi, cei necredincioși cuvântului Meu de azi! Cei ce iau aminte la cuvântul Meu cel de la început, vestit prin prooroci, și cel de acum două mii de ani, acela este cel ce ia aminte și la cuvântul Meu cel de azi, căci el este numai pentru cei credincioși, iar cei necredincioși să se aplece și să Mă strige să vin spre ei și să Mă descopăr lor și să-Mi spună să Mă duc la Tatăl ca să mijlocesc pentru ei și ca să le trimită Tatăl izbăvirea din necredință, căci păcatul acesta îl duce pe om la neveghe, îl duce la întuneric. O, învățați de la Mine, învățați ce înseamnă cuvântul biserică. Dacă învățătorii care stau peste voi nu vă învață aceasta, apropiați-vă să vă învăț Eu. Sunt Domnul Iisus Hristos, Învățătorul oamenilor! **Apropiați-vă și lăsați-vă biserică a Mea să fiți, căci omul îi este biserică ori lui Dumnezeu, ori lui satana; ori slujbei Domnului, ori slujbei satanei**, **iar satana curând, curând nu va mai fi, și va fi suferință mare, chin și suspin în cei ce i-au dat lui slujire în ei.** Este scris în Scripturi că voi sălășlui cu oamenii, și ei vor fi poporul Meu și Însuși Domnul va fi cu ei și le va șterge lacrima, și moarte nu va mai fi, și nici durere, căci cele dintâi trec, și Eu Mă așez pe tron și grăiesc și spun: ***«Iată, noi le facem pe toate!»***, și apoi spun să se scrie, căci este credincios și adevărat cuvântul Meu, și apoi împlinesc, și apoi spun: ***«Făcutu-s-a!»***, și apoi iarăși spun: ***«Celui ce însetează îi voi da să bea în dar din izvorul apei vieții, iar cel ce biruiește va moșteni acestea și îi voi fi lui Dumnezeu, iar el Mie fiu»***. Amin. **O, așa este biserica Mea pe pământ, și Eu șed pe tron și cuvintez cuvânt de facere, căci fac din cel credincios împărăție a Mea, iar tronul Meu este inima lui credincioasă, și ca pe tron stau în ea și Îmi aduce Mie slujire cel credincios**, și prin cei credincioși Mă sălășluiesc între oameni și-Mi fac popor și împărăție, și cu omul Îmi fac, căci cu el lucrez, și spun: ***«Iată, noi le facem pe toate!»***, precum este scris, și singur nu lucrez, căci este scris să lucrez cu omul toate cele ce sunt scrise în Scripturi să se împlinească, și așa este omul biserică a Mea pe pământ. Amin.

… Te cuprind în duh de Bobotează, poporul Meu. Sfințește-te în cuvântul Meu, și cuvântul Meu să se sfințească în tine, fiule! **O, să se sfințească numele Meu pe pământ ca și în cer, căci tronul Meu de Împărat este inima celor în care Eu viețuiesc pe pământ cu împărăție care nu cade!** Cei ce sunt preoți și împărați în numele Meu pe pământ între oameni și pentru oameni, aceia tot ca Mine împărățesc, și în inima celor ce-i iubesc pe ei împărățesc ei, și prin aceștia sunt ei împărați, și pentru ei sunt. Amin.

Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Ea își are tărâmul și tronul în cei ce sunt biserica Mea, țara Mea de pe pământ, țară fără de hotare, și care se întinde de la margini la margini prin cei ce Mă iubesc, avându-Mă în ei Împărat, după cum este scris despre cortul lui Dumnezeu cu oamenii, și Se va sălăşlui cu ei Domnul, și ei vor fi noroade ale Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei, Dumnezeu al lor, iar celor necredincioși, partea lor este în iezerul care arde cu foc şi cu pucioasă şi care este moartea cea de-a doua, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2009

***

Iată, găsiţi aici, la izvorul Meu între pământ şi cer toate bunurile vieţii, căci Eu atât de mult iubesc omul până ce, iată, Mă fac cuvânt nou între pământ şi cer, şi Îmi fac venirea la el ca să-l gătesc părinteşte şi ca să-l deprind apoi să se facă prunc pentru ascultare ca să-i dau lui împărăţia Mea şi să Mă zidesc în el şi **să-Mi fac în om cerul Meu, scaun de domnie să-Mi fac în el, Împărat al vieţii omului să fiu prin viaţa lui cea vie, viaţa împărăţiei Mele în el**. O, aveţi grijă, tată, să fiu Eu Împărat în voi, iar voi împărăţie a Mea să fiţi, şi nu uitaţi că nu puteţi să slujiţi la doi domni şi să mai fiţi şi cu inima curată. O, nu se poate aşa. Gustul trupului, gustul lumii vă şopteşte că se poate aşa. O, nu! Ce curăţenie de inimă mai poate dovedi cel ce slujeşte la doi stăpâni?

O, popor venit la şcoala Mea de învăţătură, îţi pun înainte cuvântul Meu prin care am spus: ***«Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu»*****, iar acum, după două mii de ani, vă spun vouă că Dumnezeu Se vede în cei curaţi cu inima, şi aceia sunt cei cu inima curată. Amin. Îi veţi cunoaşte după roadele lor, nu după cuvintele lor, şi le veţi cunoaşte credinţa cea din fapte, căci adevărata credinţă şi lucrare a ei este fapta ei, care o desăvârşeşte pe ea însăşi la vedere.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2009

***

Cobor cu cerul pe pământ cuvânt, și **cerul Îmi este scaun, iar pământul, așternut, și așa este casa lui Dumnezeu, și nu poate omul să-Mi zidească Mie casă, căci Eu sunt Cel ce am zidit și zidesc.** Îmi iau cerul de sfinți și pășesc cu ei pe așternutul picioarelor Mele, și cele ce nu se văd ne acopăr de ochii omului, căci omul este departe de cer. Vin cu cerul pe pământ, căci departe de cer este omul, iar Duhul Meu Se zbate să-l îndumnezeiască pe om și să-l aducă aproape și să-L vadă omul pe Dumnezeu, căci cele nevăzute ale Domnului sunt cele dintâi făcute, și apoi sunt făcute cele ce se văd, și apoi s-a făcut omul.

Eu Însumi am venit din cer pe pământ acum două mii de ani, după ce prin duhul proorociei am trimis la oameni pe mulți soli, care să-L vestească pe Dumnezeu. Eu Însumi vin și azi, după ce mulți au mărturisit în numele Meu ca să creadă oamenii în Mine și să se mântuiască, și lumea nu s-a ridicat din moartea cea de la păcat. Eu Însumi vin, Eu Însumi grăiesc pe pământ, și șoapta Mea duioasă atrage la Tatăl pe cei duioși ca și Mine, și-Mi alină ei durerea Mea cea după om, căci l-am pierdut pe om după ce l-am zidit.

…O, dacă ar fi să te învăț, Eu, Domnul, o măiestrie mai mare pe tine, omule care alergi mereu și nu mai ai timp să stai și să vezi și pe Dumnezeu în spatele celor ce tu vezi și numeri mereu, Eu, Domnul, ți-aș da ție darul credinței și te-aș învăța apoi pentru el, căci pentru el trebuie învățătură pentru supunere, pentru multă umilință, pentru lepădare de sine și pentru multe pe care

nu ți le socotești tu și care-ți rod viața pe dinăuntru, și uiți că tu nu ești Dumnezeu, că nu-ți poți fi Dumnezeu, și că ești un om și atât. Dacă ar fi să vrei să fii Dumnezeu, atunci ar fi să intri la învățat ca să știi cum să fii și cum poți să fii Dumnezeu, căci Eu în toată lucrarea Mea, numai de la Tatăl iau ca să știu și ca să fac, și de aceea am spus că Tatăl este în Mine, și am spus așa pentru că am ca dar ascultarea de El, și am spus că Eu de la Mine Însumi nu grăiesc nimic, ci numai pe cele ce aud de la Tatăl, dar cine pricepe cuvântul Meu ca să-l înțeleagă și ca să-l lucreze și el așa cum îl lucrez Eu, așa cum i-am spus Eu omului că sunt și că lucrez? **Eu pe toate, pe toate le-am spus omului, dar are el timp să se facă Dumnezeu la cuvântul Meu și să audă de la Mine și să lucreze așa precum Eu fac între Mine și Tatăl?** O, n-are omul timp pentru Mine și pentru cuvântul Meu împlinit în el, și de aceea nu poate el să se îndumnezeiască, să fie plin de harul Meu cel făcător de om ceresc pe pământ. Oamenii nu vor să fie decât oameni și atât. Femeia nu vrea să fie decât femeie și atât. **Eu însă voiesc să fiu ca Tatăl, și sunt, și așa lucrez, și iată, Îi fac Tatălui popor îndumnezeit prin har, căci lucrarea Mea cea de la El este să-l îndumnezeiesc pe om și să fac fii de Dumnezeu între oameni, ca să aibă Domnul copii de-ai Săi pe pământ, să aibă rod Dumnezeu Făcătorul și să nu-I tot strice omul cerul și pământul, ci să le înnoiască pe ele Dumnezeu și să fie cer nou și pământ nou apoi**, căci omul s-a stricat așa cum se strică o mâncare, și apoi ea miroase urât și face muște și face viermi și se desface apoi în pământ, de unde și-a avut trupul ei.

O, unde să mai fie un loc mai frumos, un pământ mai frumos și mai slăvit de cer și mai împodobit cu cele nevăzute ale lui Dumnezeu, ca și aici aceste grădini pe care Eu, Domnul, Îmi pasc turma cea credincioasă, aici, unde Eu, Domnul, cobor cu norii și grăiesc cu multul cuvântul Meu deasupra celor cu darul credinței în ei?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2010.

***

O, slavă nașterii Mele din trupul tău cel feciorесc, mama Mea Fecioară! Ce frumoasă, o, ce frumoasă a fost peste tine vestirea îngerului când prin el te-am pețit să-Mi fii aleasă, să-Mi fii cărare, mamă! Intrând îngerul la tine pe când erai în casa lui Iosif, fiul lui David, ți-a urat el ție bucurie și te-a numit plină de dar, plină de Mine, mamă, și ți-a zis: ***«Domnul este cu tine, și tu ești binecuvântată între femei. Nu te teme, nu te tulbura de cuvântul vestirii mele. Tu vei zămisli acum în sânul tău și vei naște fiu pe Iisus, și Fiul Celui Preaînalt Se va chema El și va fi mare și va sta pe tronul lui David și împărăția Lui nu va avea sfârșit peste casa lui Israel, căci la Dumnezeu nimic nu este cu neputință»***, iar tu i-ai răspuns îngerului și ai zis: ***«Iată roaba Domnului! Fie mie după cuvântul tău!»***. **Atunci Eu prin credința ta M-am însămânțat în sânul tău și M-am întrupat Prunc și M-am născut pe pământ**, și au venit la ieslea nașterii Mele păstori și magi și au cântat pe pământ în noaptea aceea îngerii din cer și M-au vestit născut, și apoi păstorii au spus cum au venit după vestea îngerilor și M-au văzut cu tine, mamă, culcat în iesle lângă vite, așa cum am binevoit Eu să Mă nasc pe pământ Împărat al făpturii, umil și străin de cele ale oamenilor, dar plin de duh și de har și de cuvânt de facere a omului, căci am crescut și M-a slăvit Tatăl cu slava Mea cea de la El, care nu este ca aceea de la oameni, ci este din duhul umilinței, mamă, duh care l-ar face pe orice om să se nască din Dumnezeu, așa cum Eu M-am născut din tine Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, căci tu, mamă, te-ai făcut pentru Mine cer și pământ, cer nou și pământ nou din om întocmite, așa cum voiesc Eu să lucrez această Scriptură cu cei credincioși împlinită, credincioși cum ai fost tu și să pot Eu lucra acum pe pământ nașterea cuvântului Meu prin ei, toiagul Meu de fier, cu care-Mi zdrobesc vrăjmașii venirii Mele și zidesc în locul lor

un neam credincios pe calea Mea de venire, căci cuvântul Îmi este calea, iar Eu sunt calea lui, mamă, și am fii credincioşi, care Mă țin în sânul lor cu credință și Mă ajută când vin cuvânt pe pământ în cartea Mea cea de azi între oameni, acum, o, mama Mea!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2011

***

Vreau să-l învăţ pe om să-şi facă din trupul său palat ceresc pentru suflet, palat lui Dumnezeu pe pământ, căci sufletul este de la Dumnezeu în om. Cel ce se face sfânt cu trupul, acela îşi răscumpără pentru vecii şi sufletul şi trupul care i-a găzduit sufletul. Este scris în Scripturi despre răscumpărarea trupurilor şi este înviere această taină. Voiesc să-şi omoare omul în el păcatul, căci sufletul dat de Mine lui stă ca în temniţă în trupul lui cel păcătos, iar cel ce-şi câştigă de la Mine sufletul şi îl robeşte trupului său, acela îşi pierde sufletul, că nu-şi va mai răscumpăra trupul lui cel păcătos, dar cel ce-şi pierde sufletul său pentru Mine, pentru fiinţa Mea în el pe pământ, nemaislujind cu el trupului păcatului său, acela îşi câştigă sufletul său, şi cu el îşi răscumpără trupul său, pe care l-a făcut palat sfânt sufletului său, lui Dumnezeu, căci sufletul este de la Dumnezeu în om. Taina sufletului este mare, iar trupul care nu foloseşte sufletului nu foloseşte la nimic, căci trupul nu dă viaţă aşa cum dă sufletul, căci harul lui Dumnezeu îi dă să aibă, iar altfel nu poate omul să aibă.

Voiesc să grăiesc cu duhul tău, nu cu trupul tău, omule. Când grăiesc cu trupul tău te doare trupul, te doare tare, tată. Dacă numai urechea trupului tău Mă aude acum, tu Mă vei goni fără să iei în seamă glasul Meu de peste tine, dar dacă vei deschide auzul duhului tău, duhul este cel ce dă viață, și îți va da de la Mine. O, sufletul tău este întemnițatul cel din trupul tău. Ești temnița sufletului tău cel de la Dumnezeu. Aceasta este trupul tău. Te povățuiesc să te faci casă lui Dumnezeu și s-o împodobești după legea sufletului pentru Stăpânul sufletului tău, că nu ești tu stăpânul, ci temnicerul ești tu. Vin să-ți grăiesc pentru că Eu sunt Tatăl sufletului tău și Mă doare de cel ce este al Meu când stă sub povară, Mă doare așa cum te doare pe tine de un fiu al tău când cade sub robie la stăpân crud cu el și îl plângi pe fiul tău robit. **O, fă-ți trupul cer pentru suflet, omule, căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar omul este așternutul Meu pe pământ**. Pregătește-te palat Mie, că pentru asta l-am zidit Eu pe om și trebuie să-ți amintesc aceasta. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie Tesviteanul, din 02-08-2011

***

Vine Domnul pe pământ cuvânt şi Se dă oamenilor spre mântuire, şi vai celor ce se satură de această hrană, care-l ţine în viaţă pe cel ce se hrăneşte cu ea şi nu numai cu pâine cum este învăţat omul să se hrănească pe pământ!

Vine Domnul la tine cuvânt, o, popor crescut cu hrana gurii Mele pe masa ta de cuvânt, căci tu te hrăneşti din gura Mea ca un copil care-i dă din gura ei mama lui gata mestecată hrana şi creşte fiul ei. Diavolul cel duşmănos pe Mine şi pe tine ar vrea şi ar căuta să nu mai vin la tine cu atâta cuvânt cu atâta viaţă în el, ca să te prindă el apoi descoperit şi să-ţi slăbească veghea şi puterea şi nădejdea apoi şi lucrul mântuirii, dar Eu nu-l las, şi vin la tine cu căldura Mea, cu mâna Mea deasupra ta ca să te ţin de mânuţă, poporul Meu, că Eu nu te-aş mai avea dacă n-aş mai veni la tine cuvânt şi mângâiere de cuvânt. Lumea, şi ea tot aşa ar vrea, să Mă trag în cer cu râul Meu de cuvânt, că duhul lumii e gelos pe tine când te vede al Meu pe pământ. Duşmanii tăi, nu se poate socoti cât s-au uitat şi cât se uită mereu să te las Eu fără sprijinul Meu, fără Mine, poporul Meu.

Stau de pândă duşmanii tăi, stau cei necredincioşi şi se uită să vadă ce-ţi mai pun Eu pe masă, ce-ţi mai dau şi ce mai dau de pe masa Mea. Ar vrea ei să fii şi tu ca ei, să mănânci şi tu ce mănâncă ei şi să nu mai iei din gura Mea hrană ţie, dar tu eşti în planul Meu şi după el lucrez Eu şi nu după om, că mult lucrează omul fără Dumnezeu lucrările lui, iar **de la carne şi de la sânge nu i se poate lui descoperi venirea Mea cuvânt pe pământ şi chemarea Mea.**

O, nu de la carne şi de la sânge se descoperă omului pe cele de la Dumnezeu venite pe pământ, ci de la Tatăl Meu din ceruri, căci omul din carne se face lut, aşa cum a fost făcut din lut carne şi i s-a dat de la Dumnezeu suflare de viaţă apoi, iar **carnea pofteşte cât este viu sângele în ea şi nu poate moşteni în ea împărăţia cerurilor decât când se face trupul cărnii templu pentru Duhul Sfânt, trup sfânt prin sfinţenia din el, loc pentru Domnul în om.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2011

***

O, popor al cuvântului Meu, vin în mijlocul tău, fiule, vin cuvânt, așa cum intram la ucenicii Mei cei de acum două mii de ani și le grăiam lor după învierea Mea. Grăiesc cu tine pe cale, așa cum am grăit cu cei ce Mă doreau pe drumul lor spre Emaus. Mă adeveresc ție Dumnezeu mare și înviat, așa cum M-am arătat lui Toma și l-am încredințat că Eu sunt. O, ferice tuturor celor ce au crezut și cred mărturisirea cea de atunci pentru Mine a ucenicilor Mei, aleși Mie de Tatăl ca să fie martori venirii Mele de atunci și s-o vestească pe ea până la margini, împreună cu praznicul Învierii Mele în ziua întâi a săptămânii, ziua duminicii! O, așa te am și pe tine martor acum pentru venirea Mea iarăși pe pământ de la Tatăl trimis, iar tu mărturisești și împarți cuvântul gurii Mele, și **fericiți sunt și aleși de Tatăl sunt cei ce cred pe Dumnezeu Cel împărțit de tine lor când El vine și Se vestește în lung și în lat cu venirea Lui cea de după șapte mii de ani de la facerea lumii,** și vine ca să facă iar lumea, vine, și nașterea din nou a lumii o lucrează El acum, cer nou și pământ nou așează El prin facerea Lui cea de acum, cu cuvântul gurii Lui lucrând.

O, pace ție, popor mărturisitor al venirii Mele a doua oară de la Tatăl cuvânt pe pământ! Cu cuvântul a făcut Domnul cerul și pământul la început și tot cu cuvântul lucrează El taina cea de cer nou și de pământ nou și de Ierusalim nou pentru această taină. Iubire mare să ai, popor iubit de Dumnezeu, căci Domnul ți-a descoperit ție tot lucrul Său pentru nașterea cea din nou a lumii, **iar tu, cel născut de sus prin acest cuvânt al gurii Mele, ajută-Mi lucrul Meu cel dat Mie de la Tatăl și stai de-a dreapta Mea până ce vom birui pe cel din urmă vrăjmaș, și apoi va fi cerul cel nou și pământul cel nou și poporul Meu cel mărturisitor**, prin care Eu voi împărți marea bucurie pentru toți sfinții care Mi-au așteptat întreaga biruință a Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în Duminica doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 22-04-2012

***

O, poporul Meu de la izvor, am pus în carte cuvânt pentru iubirea de Dumnezeu a celor ce vin şi iau pe Domnul de la voi. Sfiala fiului înaintea Tatălui Eu am arătat că o am şi în rugăciune şi în purtare şi în ascultare cu sfială de Tatăl. Chiar şi faţă în faţă cu omul am arătat sfiala Mea dumnezeiască, sfiala Fiului lui Dumnezeu. Sfiala între fraţi îi învaţă pe ei iubirea de Dumnezeu, iar când ea nu este între fraţi, ei nu învaţă ce este iubirea şi ce este Dumnezeu. Sfiala cea sfântă dintre fraţi îi învaţă pe fraţi ascultarea de celălalt, aplecarea spre celălalt prin duhul iubirii de Dumnezeu, căci **iubirea se supune şi nu supune.**

Iată învăţătură mare: iubirea nu supune, căci ea se supune, şi ea altfel nu poate. Cei ce nu-şi arată aşa lucrarea iubirii, aceia nu sunt fraţi între ei în numele Meu, şi nimeni nu poate să-L iubească pe Dumnezeu în alt fel pe pământ şi în cer, şi nimeni nu poate spune că-L iubeşte pe Domnul dacă nu este între fraţi sfiala cea sfântă, care îi învaţă pe fraţi ascultarea de celălalt, aplecarea spre celălalt prin duhul iubirii de Dumnezeu între fraţi, căci iubirea nu supune, ci ea se supune, căci ea altfel nu poate, şi nu poate în alt fel să fie omul după chipul şi asemănarea Fiului lui Dumnezeu, Care cu sfială sfântă S-a supus în cer şi pe pământ lui Dumnezeu şi omului, arătând El lucrarea iubirii de Dumnezeu, lucrarea fiilor lui Dumnezeu. Amin.

O, fiilor, sfiala cea sfântă care se supune îi învaţă pe fraţi cea mai de sus purtare, cea mai înaltă înţelepciune a celor ce se numesc între ei fraţi în Hristos. Ei nu mai sunt ca pe pământ, ci se ridică sus, sus, prin purtarea cea mai de sus a lor între frate şi frate, **iar supunerea unii spre alţii îi dovedeşte pe ei că nu mai sunt de pe pământ şi că sunt ei pământul cel nou pentru cerul cel nou, în care locuiesc dreptatea şi pacea.** Dreptatea este voia celuilalt şi nu a ta. Aceasta este faţa dreptăţii, duhul frăţiei şi sfiala cea mai de sus pentru el, duhul care-l face dumnezeu pe om, şi om pe Dumnezeu, căci Eu, Domnul, M-am arătat că sunt Dumnezeu pentru că am ascultat să Mă fac om, căci iubirea se supune, fiilor, iar iubirea este Dumnezeu şi îl face dumnezeu pe om. Cel ce iubeşte mamă şi tată, soţie şi copii, fraţi şi surori, rude şi prieteni şi avut pe pământ, acela rămâne în sângele lui, căci aşa voieşte el să slujească înaintea lui Dumnezeu, dar **cel ce se supune iubirii de Dumnezeu acela se face dumnezeu prin supunere şi Îl face om pe Dumnezeu în însăşi fiinţa lui, făcându-se el casa lui Dumnezeu, cerul lui Dumnezeu pe pământ între oameni,** prin duhul supunerii sfinte, duhul fiilor lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 29-04-2012

***

Hai să-i învăţăm pe cei născuţi pe cale şi mereu să-i învăţăm, şi să-i chemăm să asculte şi pe cei ce vor să se deprindă cu viaţa cea sfântă, **căci cu sfinţenia în el poate ajunge omul în cer, dar cu ştiinţa nu**, că nu scapă de duhul îngâmfării cel ce se arată cu ştiinţa lui dacă nu are în el suferinţă pentru iubirea de Dumnezeu. O, Eu nu grăiesc singur acum, ci grăiesc cu tine alături peste cei ce Ne ascultă grăind, şi iată, le grăim lor.

O, fiilor, nu fiţi egipteni, căci Eu, Domnul, Mă folosesc de toate mădularele voastre văzute şi nevăzute, de toate simţurile voastre, şi nu-i frumos la cer şi nici pe pământ cu voi nu e frumos să nu mirosiţi cereşte şi plăcut pentru cei din cer şi pentru cei de pe pământ cu voi. O, aveţi grijă cu ce vă hrăniţi, măi fiilor! Nu mâncaţi ca egiptenii, cărora le miroase trupul şi duhul graiului a ceapă şi a usturoi, a iute, a acru, a pipărat, ci îngrijiţi-vă să semănaţi cu miresmele cerului, unde nu mai au putere trupurile şi mirosurile care fac trupurile urâte şi tot mai urâte şi grele la miros, căci Eu, Domnul, am făgăduit că-Mi voi sădi un popor şi am scris că voi umple pământul cu mii şi milioane de crini şi de trandafiri, nu cu ceapă sau cu usturoi, nu cu gusturi lumeşti pe calea Mea cu omul. O, ascultaţi de semnalele pe care Eu le strecor între voi aşa cum mai pot şi Eu să le aduc, şi împliniţi cereşte povaţa Mea de peste voi, că iată, lumea pune mirosuri peste mirosurile trupurilor lor şi face acest păcat, căci miresmele sfinte sunt din cer şi vin dinăuntrul omului când ele sunt, nu vin din cele ale ştiinţei făţarnice, nu, fiilor, nu.

O, mâncaţi mâncăruri blânde, măi fiilor, căci voi nu mai sunteţi lume ca să căutaţi gust şi miros în fel şi chip pentru mâncări, ci sunteţi fii ai cerului şi trebuie să arătaţi ca miresme pentru

îngeri şi pentru sfinţi. O, de ce aduceam Eu miresme din cer şi umpleam casa în care intram şi trâmbiţam din trâmbiţa Mea? Făceam aceasta ca să-l ajut pe creştin să facă deosebirea şi să înţeleagă dorul Meu cel de la el, căci îl lua de nas mireasma cerească în care Eu, Domnul, Mă cuprind de peste tot între cer şi pământ şi aşa călătoresc, şi aşa locuri voiesc să găsesc de poposire la fii pe pământ, aşa cum Îmi plăcea Mie deosebit locul din Betania unde Mi se făcea pregătire de primire şi de miresme pentru intrarea Mea la ei, căci era poporul acela deprins mult cu miresme de mare preţ pentru Domnul şi avea peste el legea spălării a tot ce nu este plăcut Domnului, iar dacă nu s-ar fi iubit atât de mult pe sine acel popor, ar fi avut har şi l-ar fi prins pe el dragostea de Dumnezeu ca şi pe cei din Betania, la care Eu, Domnul, Îmi făcusem popas pe drumul Meu spre cei împovăraţi de dureri şi de tristeţi, şi pe calea Mea spre Tatăl apoi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbiţa lui Dumnezeu, din 14-12-2012

***

I-am cules dintre oameni pe cei ce Mi-au fost ucenici acum două mii de ani. Am avut nevoie de sprijin de pe pământ când am venit de la Tatăl ca să-Mi desăvârşesc adevărul Meu de Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, venit între oameni, căci am coborât din Tatăl Meu şi M-am născut Om din om pe pământ ca să pot să-l îndumnezeiesc apoi pe om şi să-l am de frate şi să am fraţi din Acelaşi Tată, că am venit să-i dau omului naştere de sus, din Mine, iar Eu sunt din Tatăl, şi am lucrarea Lui s-o săvârşesc.

O, poporul Meu, lucrarea Mea cu tine este să vin pe pământ şi să-l îndumnezeiesc pe om, să-l fac asemenea Mie înaintea Tatălui, să Mă dau lui, să fiu una cu el aşa cum sunt cu Tatăl şi să-l aduc Tatălui de fiu al Său.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 24-03-2013

***

Am spus vouă, fiilor, am spus încă de acum două mii de ani taina dintre Mine şi Tatăl şi am spus: ***«Tatăl este în Mine, iar Eu în Tatăl»***, şi am spus că cel ce a văzut pe Fiul a văzut şi pe Tatăl. **Aceasta este taina celui ce este în Dumnezeu şi cu Dumnezeu cu adevărat, aşa încât dacă unul ca acesta se uită într-o oglindă, să-L vadă pe Domnul, nu pe sine**, să nu se mai vadă aşa cum omul se vede pe sine în oglindă, şi numai **aşa ar fi să-şi cunoască omul îndumnezeirea, căci Eu pentru ca să-l îndumnezeiesc pe om am venit cu această lucrare pe pământ acum,** şi ca să fac aceasta mai mult decât am făcut până acum, ca să lucrez Eu peste om, nu omul să lucreze pentru îndumnezeirea lui.

O, e mare taină, e mare lucru să fiu Eu, Domnul, una cu omul, iar omul una cu Mine. Aceasta înseamnă să se dea Mie cu totul omul în acest timp măreţ, când Eu vin iarăşi pe pământ cuvânt ca să-l zidesc cu cuvântul pe om, iar el să se lase lucrat de Dumnezeu, iar **când se uită în oglindă, să-L vadă pe Domnul, nu pe sine să se vadă omul cel iubitor de Dumnezeu.**

Am spus fiilor poporului Meu cel de azi: ***«Călugăriţi-vă viaţa, fiilor!»***. Aşa poate să fie omul fiu al acestui popor lucrat de cuvântul Meu pe pământ acum, la sfârşit de timp, când Eu vin şi cuvintez peste pământ ca să-Mi întocmesc calea şi măreţia ei, ca să-Mi pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu, să fie şi ai Mei, precum este scris, iar în locul pregătit de Mine stau şi ai Mei din cer,

că în Mine şi cu Mine sunt şi stau cei ce sunt ai Mei, lăsându-se ei făcuţi după chipul şi asemănarea Mea, căci Eu am putere să-l îndumnezeiesc pe om.

Voi, fiilor, aveţi grijă mare de datoriile celor ce-şi călugăresc viaţa luându-şi-o din lume şi aducând-o la Mine ca să le-o îndumnezeiesc Eu, dar mai ales să căutaţi cu lepădarea de sine mereu, mereu, că nu ştiţi când are Domnul nevoie să facă din voi sprijinul Lui în vremea aceasta de facere nouă, lucrând între voi sau luând de la mijloc şi dând în părţi ca să Se împartă Domnul cu facerea Sa.

Omul este stăpânit de păcat încă de la început, de când n-a mai vrut cu Dumnezeu, ci cu sine a vrut, bietul de el, şi iată cât este de primejdioasă nelepădarea de sine pentru cei ce vin pe cale cu Domnul! Omul se uită la sine în oglindă şi se vede pe sine dacă el nu se dă cu totul Domnului, ba se desparte de Domnul când se priveşte şi se vede pe sine în oglindă. Iată, se luptă din răsputeri, obosind şi lucrând se luptă omul să ajungă mare pe pământ între oameni şi să facă lucruri mari, după cum şi le aşează în gând. Păi să se lupte omul să ajungă mare şi cu viaţa lui îndumnezeită, **aşa încât când se priveşte în oglindă să-L vadă pe Domnul, nu să se mai vadă pe sine, şi atunci este omul îndumnezeit.**

O, nu uitaţi apoi ceea ce M-aţi rugat, şi faceţi, fiilor, ceea ce aţi spus că vreţi să fiţi cu ajutorul Meu, ca şi Eu, Domnul, să fac ceea ce Mi-aţi cerut. Dragostea de Mine să vă fie rană, ca să pot să fiu cu voi mereu viu ca şi rana cea vie, măi fiilor. Orice mişcă sufletul spre simţiri cereşti cu voi, aceasta să căutaţi, aceasta Mă ţine cu voi. De pe nicăieri voi să nu luaţi, decât de la Mine, căci Eu sunt Întâiul întru totul şi întru toate, şi nu sunt pe nicăieri mai întreg cu lucrul şi cu statul şi cu graiul Meu ca şi aici, la voi. Peste tot Eu dau în parte, după cum e omul de primitor, dar la voi Mă las întreg, că **vreau cât mai curând să Mă las văzut, să se uite oamenii la voi şi să Mă vadă pe Mine, nu pe voi, aşa încât voi să fiţi Eu**, fiilor, căci aici lucrez Eu, numai Eu, nu şi omul, şi de aceea pot să Mă las aşa cum sunt Eu, căci am pus mai întâi darul credinţei în voi, şi apoi am lucrat lucrarea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Rusalii, a tuturor sfinţilor şi pomenirea Duminicii naşterii sfintei Virginia şi sărbătoarea sfântului mare mucenic Ioan cel nou de la Suceava, din 15-06-2014

***

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(*Selecția textelor și* **sublinierile cu caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim . http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv)

Alte teme:

Acest cuvânt este râul vieţii
Adevărata biserică
Antichrist şi fiara apocaliptică
Ca fulgerul care iese de la răsărit, aşa este venirea Domnului
Ca în vremea lui Noe
Calul alb apocaliptic
Cartea Mielului

***

Pe aceeaşi temă din alte surse:

Geneza (textul mozaic) - sensul acesteia. O experienţă suprasenzorială trăită de Matael.

1. În continuare, Murel i-a pus aceeaşi întrebare lui Matael, şl acesta I-a răspuns: “Ce spune Moise despre Geneză, nu are nici o legătură cu crearea lumii, ci doar cu formarea omului, începând din leagăn şi până la desăvârşirea sa. Aşadar, se sugerează acolo şi întemeierea bisericii lui Dumnezeu pe pământ până în timpurile noastre, şi de acum înainte până la sfârşitul lumii.

2. Prin «cer şi pământ» trebuie înţeles noul om de pe pământ, chiar în momentul naşterii sale. «Cerul» se referă la capacităţile sale cele mai Intime, ascunse, spirituale, iar «pământul» gol şi pustiu semnifică omul nou-născut al naturii, aproape inconştient de existenţa sa; acesta este primul stadiu al omului.

3. Cu timpul, copilul ajunge la conştiinţa de sine şi începe să viseze şi să gândească. La asta se referă expresia: «să se facă lumină» - să se facă lumină în om ca să ştie că este; acesta este cel de-al doilea stadiu.

4. Şi tot aşa, se trece prin toate celelalte zile ale Facerii, până la stadiul odihnei, stadiul desăvârşirii omului! Spune-mi dacă începi să pricepi ceva!”

5. Uimit la culme de înţelepciunea lui Matael, Murel a spus: “Ei bine, prietene, această

înţelepciune n-aş fi bănuit-o niciodată la tine! A, în modul acesta, pe care de acum înainte îl voi considera singurul corect, aş vrea să-mi explici toată Scriptura! Da, trebuie multe ca un suflet omenesc să pătrundă în aceste profunzimi ale înţelepciunii! Dar cum ai ajuns până acolo?”

6. Matael: “Prietene Murel, în locul în care ne aflăm, întrebarea aceasta nu se mai pune! Domnul este aici, printre noi; tot aici este şi un înger din ceruri, care sigur a fost martor al întregii creaţii materiale! Eu însumi am fost deja din tinereţea mea un învăţat al Scripturii, în Templu, de aceea am şi fost trimis ca apostol la samariteni. Dar încă înainte de a putea schimba o vorbă cu samaritenii, Iehova mi-a stricat socotelile. Am ajuns în mijlocul unor tâlhari de drumul mare şi a trebuit, pentru a-mi păstra viaţa, să devin şi eu un tâlhar fioros.

7. Şi, pentru că mă vedeam atât de părăsit de Dumnezeu, eram foarte supărat. La început mi-am pierdut credinţa şi am început să consider întreaga Scriptură o lucrare a minţii omeneşti. Dar o apariţie ciudată mi-a arătat că lucrurile stau altfel.

8. Într-o noapte în care stăteam singur de strajă în faţa odioasei peşteri a tâlharilor, a venit la mine un bărbat foarte sobru. L-am străpuns imediat cu lancea. El însă mi-a spus: «Nu te mai osteni cu jalnica ta armă, căci un spirit nemuritor nu va fi în veci ucis de arma unui muritor! Eu sunt duhul lui Avraam şi te întreb: de ce L-ai părăsit pe Dumnezeu şi vrei să-I prigoneşti numele?»

9. Iar eu, Matael, i-am răspuns plin de furie: «De ce m-a prigonit Dumnezeu mai întâi, când eu am fost trimis în numele Său la samariteni, ca să-i câştig pe toţi de partea Templului!? Intenţia mea a fost cinstită şi curată în faţa lui Dumnezeu şi în faţa tuturor oamenilor, pentru că era cinstită şi curată în faţa conştiinţei, mele. Dumnezeu mi-a dat de la începutul existenţei mele doar conştiinţa mea de judecător, iar eu am trăit drept în faţa acestui aspru judecător. Nu eu singur m-am trimis la samariteni, ci Marele Preot - în calitatea sa de locţiitor al lui Moise şi al lui Aaron.

10. Dacă nu a fost drept că am fost trimis la samariteni, înţelepciunea lui Dumnezeu nu trebuia să mă pedepsească pe mine, ci doar pe acela care mă trimisese. Dar, deoarece i-a căşunat pe mine, nevinovatul, din clipa aceea am devenit cel mai mare duşman al lui Iehova, al cărui apostol îmi pari a fi tu, duhule!»

11. Atunci duhul a spus, cu o figură mai aspră: «Cunoşti puterea şi mânia lui Dumnezeu? Cum vrei tu, vierme nevolnic care te zbaţi în praful drumului, să-L înfrunţi pe Dumnezeu?! Oare crezi că nu te poate ajunge puterea Lui şi nu te poate nimici ca şi când niciodată n-ai fi fost aici?!»

12. Eu am spus: «Asta poate cu siguranţă, căci pentru existenţa pe care o am acum nu pot primi decât să blestem veşnic! Dar dacă eu nu mai sunt, atunci şi dreapta mea furie şi înverşunarea mea ar avea un veşnic sfârşit!»

13. Duhul cel sobru a spus însă: «Nu Îi poţi porunci lui Dumnezeu să te distrugă! El te poate chinui cu durerile şi necazurile cele mai înspăimântătoare, şi atunci ai vedea până când te poţi opune atotputerniciei Lui!»

14. Atunci am spus, plin de mânia cea mai vie: «Dumnezeu poate face asta, dacă Îi face o plăcere deosebită să chinuie o creatură doar pentru a-i arăta atotputernicia Sa! Dar te asigur, duhule, că Dumnezeu, de-ar fi de o mie de ori mai puternic decât este, nu-mi va înfrânge firea nici cu toate chinurile care Îi pot trece prin cap!

15. Prin bunătate, blândeţe şi dreptate dovedită poate face din mine ce vrea, poate face din mine mielul mieilor; prin mânia Lui însă, doar un diavol al diavolilor! Până acum, atotputernicia lui Dumnezeu nu mi-a dat altceva decât o viaţă chinuită, pentru care nu-I voi mulţumi niciodată. Dacă vreodată Îi va trece prin minte să aibă milă de mine şi să repare răul pe care mi l-a făcut dintr-un capriciu de fiinţă atotputernică, atunci Îi voi fi recunoscător! Dar acum, când lucrurile stau aşa cum stau, sunt cel mai mare duşman al lui Iehova. Pentru că în numele Său am plecat, cu cele mai bune intenţii, de la Ierusalim spre Samaria, ca să propovăduiesc acolo slava şi lauda Sa,

iar El i-a lăsat pe diavoli să mă prindă şi să mă biruie!

16. Poate că trimiterea mea acolo nu I-a fost pe plac! Dar dacă l-a putut dojeni pe falsul profet Bileam prin măgarul său, de ce nu ne-a dojenit şi pe mine şi pe tovarăşii mei prin măgarii noştri, care ne purtau pe noi şi bagajele noastre?!

17. Răspunde-mi sau te va lovi din gura mea un blestem cum n-a mai fost altul rostit pe acest pământ!» Atunci duhul a pierit, iar eu m-am prăbuşit la pământ fară simţire!"

(Capitolul 235 din Marea Evanghelie a lui Ioan, Vol. 3)

*

A fi sfânt

Un adevărat Maestru nu este cel care are cei mai mulţi studenţi, ci cel care creează cei mai mulţi Maeştri.

Un adevărat conducător nu este cel pe care-l urmează o mare mulţime, ci cel care creează cei mai mulţi conducători.

Un adevărat rege nu este cel care are cei mai mulţi supuşi, ci cel care-i conduce pe cei mai mulţi spre regalitate.

Un adevărat profesor nu este cel care ştie cel mai mult, ci cel care îi face pe cei mai mulţi să ştie.

Şi un adevărat Dumnezeu nu este Cel care are cei mai mulţi servitori, ci Cel care-i serveşte pe cei mai mulţi, *făcând Dumnezei din toţi ceilalţi.*

Pentru că, aceasta este atât ţinta cât şi gloria lui Dumnezeu: ca supuşii Lui să nu mai existe şi ca toţi să-L cunoască pe Dumnezeu, nu ca pe Cel de neatins, ci ca pe Cel de neevitat.

O, cât aş dori să poţi înţelege acest lucru: destinul tău fericit e *de neevitat.* Nu se poate *să nu fii* salvat. Iadul înseamnă să nu ştii acest adevăr.

Deci, ca părinţi, soţi şi iubiţi, încercaţi să nu faceţi din dragostea voastră un lipici care ţine strâns, ci un magnet care mai întâi atrage, apoi se poate răsuci şi respinge, pentru ca cei care sunt atraşi să nu înceapă să creadă că trebuie să stea lipiţi de tine ca să poată supravieţui.

Nimic nu poate fi mai departe de adevăr. Nimic nu poate fi mai nociv pentru celălalt.

Faceţi ca dragostea voastră *să-i propulseze* pe cei pe care-i iubiţi în lume, în trăirea deplină a experienţei a cine sunt ei. În felul acesta, veţi dovedi cu adevărat că iubiţi. Acest drum al unui cap de familie este o mare solicitare. Apar multe griji lumeşti, multe probleme. Ascetul nu e deranjat de nici una dintre ele. Lui i se aduce pâine şi apă, i se dă o saltea umilă pe care să se întindă şi poate să-şi devoteze fiecare clipă rugăciunii, meditaţiei şi contemplării divinului.

Cât e de uşor să vezi divinul în astfel de condiţii! Ce sarcină simplă! Ia dă-i o nevastă şi copii! Acum să vezi divinul - când un bebeluş plânge că trebuie să-l schimbi la trei noaptea! Acum să vezi divinul - într-o notă de plată care trebuie plătită la începutul lunii! Să recunoşti mâna lui Dumnezeu în boala soţiei tale, în serviciul pe care l-ai pierdut, în febra copilului şi în durerile părinţilor. De-abia acum vorbim despre a fi sfânt.

Îţi înţeleg oboseala. Ştiu că eşti sătul de atâta luptă.

Dar adevăr îţi spun Eu ţie: când Mă urmezi pe Mine, lupta dispare. Trăieşte în interiorul spaţiului lui Dumnezeu şi evenimentele devin, în totalitate, binecuvântări.

(*Conversaţii cu Dumnezeu Vol.1, pag. 110 - Neale Donald Walsch*)